

Forumul studențesc

● revistă a u.a.s.c. din centrul universitar timișoara ● anul VIII ● 2 (53) martie ● 1980 ● 16 pagini ● 2 lei ●

JURĂMÎNTUL PREȘEDINTELUI REPUBLICII

„Jur să slujesc cu credință patria, să acționez cu fermitate pentru apărarea independenței, suveranității și integrității țării, pentru bunăstarea și fericirea întregului popor, pentru edificarea socialismului și comunismului în Republica Socialistă România!

Jur să respect și să apăr Constituția și legile țării, să fac totul pentru aplicarea consecventă a principiilor democrației socialiste, pentru afirmarea în viața societății a normelor eticii și echității socialiste!

Jur să promovez neabătut politica externă de prietenie și alianță cu toate țările socialiste, de colaborare cu toate națiunile lumii, fără deosebire de orînduire socială, pe baza deplinei egalități în drepturi, de solidaritate cu forțele revoluționare, progresiste de pretutindeni, de pace și prietenie între popoare!

Jur că îmi voi face întotdeauna datoria cu cinste și devotament pentru strălucirea și măreția națiunii noastre socialiste, a Republicii Socialiste România!

IN NUMELE NAȚIUNII NOASTRE SOCIALISTE, EXPRIMÎND UNANIM VOINȚA FIERBINTE A PARTIDULUI, A ÎNTREGULUI POPOR, MAREA ADUNARE NAȚIONALĂ A REALES PE TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU PREȘEDINTE AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

MULT IUBITE ȘI STIMATE TOVARĂȘE NICOLAE CEAUȘESCU

secretar general al
Partidului Comunist Român,
președinte al
Republicii Socialiste România

Exprimînd bucuria unanimă, sentimentele de înaltă prețuire, dragoste și recunoștință ce le nutrește față de dumneavoastră, mult iubite și stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, studenții din centrul universitar Timișoara — români, maghiari, germani, sirbi și de alte naționalități — vă adresează acum, cu prilejul reinvestirii în suprema funcție de președinte al Republicii Socialiste România, sincere felicitări odată cu cele mai calde urări de viață lungă, întru fericirea, bunăstarea, prosperitatea și demnitatea națiunii noastre socialiste, Realegerea dumneavoastră în înalta funcție de președinte al Republicii Socialiste

CONSILIUL U.A.S.C. DIN
CENTRUL UNIVERSITAR
TIMIȘOARA

(Cont. în pag. a III-a)

Omul increderii noastre

Om simplu, bun la suflet,
deschis față de semenii
plin de griji
asudînd în lanul de gînduri
în lanul de griu
lîngă focul cuptoarelor
pe schelă cu fruntea sub stele
la tribuna țării
a lumii
vorbind cu înțelepciune
cînd senin
cînd patetic
cînd răsădit
cînd cu emoție
cînd cu stăpînire de sine
cînd aprins ca o văpaie
cînd mîngietor ca o boare de vînt

el, om simplu, curat, limpede
ca izvorul
bun la suflet
una cu semenii
una cu patria
numai aripă
numai căldură
ne arată haria viitorului

MARCEL SĂMĂNȚĂ

PROGRAM DE ACTIVITĂȚI

(Text prescurtat)

Pentru îndeplinirea sarcinilor stabilite de Congresul al XII-lea al P.C.R., Congresul F.D.U.S., Congresul Educației și Învățământului, în vederea întimpinării cu cele mai bune rezultate a Congresului al XI-lea al U.T.C. și a Conferinței a XII-lea a U.A.S.C.R., Consiliul U.A.S.C. din Centrul universitar Timișoara stabilește pentru semestrul al II-lea al acestui an universitar următoarele:

CU PRIVIRE LA EDUCAREA PRIN MUNCA ȘI PENTRU MUNCA A STUDENȚILOR, LA ADÎNCIREA INTEGRĂRII ÎNVĂȚĂMÎNTULUI CU CERCETAREA ȘI PRODUCȚIA

1. Îmbunătățirea pregătirii profesionale a studenților, recuperarea rămănelor în urmă a studenților restanțieri în sesiunea de examene din iarnă, crearea condițiilor pentru asigurarea unui înalt procent de promovare în sesiunea de examene din iunie-iulie constituie sarcina de bază a asociațiilor studenților comuniști din centrul universitar în acest semestrul.

— Analizarea rezultatelor profesionale se va face din perspectiva întrecerii „Fiecare asociație a studenților comuniști — colectiv de educare prin muncă și pentru muncă a studenților” și cu prilejul finalizării primei etape a întrecerii, pe baza situației din anii de studiu și a măsurilor stabilite pentru recuperarea restanțelor și creșterea nivelului pregătirii profesionale, birourile de an vor sintetiza angajamentul anului de studiu pentru următoarele etape ale întrecerii.

— Birourile de an vor supune discuției și vor propune adunărilor generale măsuri de eliminare și prevenire a abaterilor manifestate în procesul de pregătire profesională. Consiliile A.S.C. vor lua măsuri asemănătoare împreună cu birourile consiliilor profesionale.

— Împreună cu titularii de discipline vor fi stabilite orarii individuale de pregătire, consultații și verificări periodice pentru toți studenții restanțieri români și străini, astfel încât să fie pe deplin posibilă recuperarea restanțelor în sesiunea de examene din vară.

— Birourile organizațiilor de an ale A.S.C. vor sintetiza lunar problemele de învățământ ridicate de către studenți în cadrul adunărilor generale, precum și cu alte prilejuri, prezentându-le spre rezolvarea organelor de învățământ și informând studenții cu studiul soluționării lor.

— Asociațiile studenților comuniști vor asigura dezbaterile și cunoașterea temeinică de către toți studenții a cuvântării tovarășului Nicolae Ceaușescu la Congresul Educației și Învățământului. În acest scop, în cadrul adunărilor generale din lunile martie-aprilie se vor prezenta și dezbate conținutul cuvântării, al documentelor adoptate de Congres. De asemenea, la Casa de cultură a studenților, în cluburile culturale și în facultăți se vor organiza întâlniri, mese rotunde, dezbateri cu participarea organelor de învățământ și A.S.C. în cadrul cărora se vor da răspunsuri la problemele ridicate de studenți privind conținutul și semnificația noilor măsuri stabilite, a modului în care se aplică Legea educației și învățământului.

— Consiliile U.A.S.C. de la I.P.T. și I.A.T. se vor preocupa pentru recrutarea și pregătirea corespunzătoare a celor 150 de brigadieri studenți care vor participa la lucrările de muncă patriotică de pe șantierul național al tineretului Canalul Dunărea — Marea Neagră și Viișoara Nord.

— Vor fi organizate acțiuni de strângere a fierului vechi, deșeurilor de hirtie, sticlelor, borcanelor, alte acțiuni de muncă patriotică, prin care să se asigure realizarea planului de venituri din activități de muncă patriotică în cuantum total de 600.000 lei. Sarcinile de plan vor fi defalcate la nivelul anilor de studiu și căminelor studențești.

— Comitetul studențesc de complex, comitetele de cămin vor acționa cu fermitate pentru păstrarea curățeniei și disciplinei în cămine, vor urmări riguros și vor organiza acțiuni permanente pentru realizarea curățeniei în spațiile verzi din complex. Comitetul studențesc de complex va sprijini comitetele de cămin în realizarea unor cicluri de lecții de igienă a habitatului și igienă personală.

O atenție deosebită se va acorda extinderii activităților de Cruce Roșie organizate în rândul studenților.

CU PRIVIRE LA EDUCAREA COMUNISTA A STUDENȚILOR, LA PROMOVAREA SPIRITULUI REVOLUȚIONAR ÎN ÎNTREGA ACTIVITATE A ASOCIAȚIILOR STUDENȚILOR COMUNIȘTI

— La toate nivelele asociației se va acționa cu fermitate pentru îndeplinirea întocmai a tuturor prevederilor Planului de măsuri cu privire la sarcinile ce revin asociațiilor studenților comuniști din hotărârile Congresului al XII-lea al P.C.R., din orientările și indicațiile tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al partidului, precum și acțiunile de muncă și politică organizatorice ce se vor desfășura în întimpinarea Congresului al XI-lea al U.T.C. și Conferinței a XII-a a U.A.S.C.R.

— Asociațiile studenților comuniști vor asigura continuarea studierii documentelor Congresului al

XII-lea al P.C.R. În acest scop, în anii de studiu, vor fi organizate în acest semestrul patru dezbateri politico-ideologice, cu tematica stabilită potrivit opțiunilor studenților pe baza unui plan tematic elaborat de Consiliul U.A.S.C. — C.U.

Pentru asigurarea unui nivel și conținut corespunzător al dezbaterilor, instruirea propagandiștilor studenți va fi realizată la nivelul fiecărui institut, pe cursuri și teme, cu sprijinul cadrelor didactice din cadrul catedrelor de științe sociale.

— În perioada desfășurării alegerilor de deputați, organele și organizațiile A.S.C. vor iniția acțiuni specifice de reliefare a profundului democratism care caracterizează viața noastră socială, a participării tineretului, a organizațiilor sale revoluționare la conducerea societății, a rolului Frontului Democrat și Unității Socialiste în unirea eforturilor și voinței întregului popor în îndeplinirea politicii P.C.R.

— Cu prilejul împlinirii a 45 de ani de la crearea Frontului Studențesc Democrat, Consiliul U.A.S.C. al Centrului universitar va acționa pentru organizarea la nivelul institutelor și centrului universitar a unor sesiuni de comunicări, cele mai bune lucrări selectându-se pentru participarea la sesiunea de comunicări organizată de C.C. al U.T.C. și Consiliul U.A.S.C.R. împreună cu Ministerul Educației și Învățământului și Academiei de Științe Sociale și Politice.

— Cu sprijinul Comitetului județean U.T.C. va fi organizată o brigadă complexă studențească, care va desfășura pe întreaga perioadă a semestrului în municipiul Timișoara și în comunele învecinate acțiuni de popularizare a științei și tehnicii, a culturii, de combatere a misticismului etc.

Pînă la data de 15 martie va fi elaborat un program de pregătire și de activitate a acestei brigăzi.

— Revista „Forum studențesc” va apărea în acest semestrul în cinci numere și 3 suplimente. În cadrul acestora, vor fi abordate, prin articole de fond, importanța și semnificația principalelor evenimente ale vieții social-politice a țării noastre, măsurile de perfecționare continuă a cadrului social de manifestare plenară a tuturor pămîntului muncii, indiferent de naționalitate. Totodată, de pe pozițiile științifice ale politicii P.C.R. vor fi prezentate tendințele și schimbările din lumea contemporană. Se va urmări reflectarea în paginile revistei a problemelor de conținut din munca organelor și organizațiilor A.S.C., din activitatea cetățenilor de peste hotare care studiază în centrul nostru universitar.

— Studioul studențesc de radio va organiza în acest semestrul un concurs politic gen „Cine știe cel mai bine”, consacrat aprofundării studierii documentelor Congresului al XII-lea al P.C.R., ale Congresului Educației și Învățământului.

— În cursul lunii aprilie, la cantina nr. 1C va fi organizat concursul gazetelor de perete din centrul universitar, în cadrul căruia fiecare colectiv redacțional va prezenta un număr de gazetă. Pe baza rezultatelor acestui concurs, precum și al analizei activității de un an al gazetelor de perete, va fi acordat un premiu celui mai bun și mai activ colectiv redacțional.

— În cadrul activității culturale-educative un accent deosebit se va pune pe pregătirea formațiilor din centrul universitar care se angajează în faza de masă a celei de-a III-a ediții a Festivalului național „Cîntarea României”, pe extinderea și diversificarea activității culturale de masă. În acest scop:

a) În perioada 20-31 martie a.c. va fi organizată faza pe centru universitar a Festivalului artei studențești, manifestare încadrată în Festivalul național „Cîntarea României”, reunind formațiile reprezentative ale institutelor și centrului universitar, manifestare amplă, cu public, desfășurată sub denumirea de „Mărtisor studențesc” Biroul C.U.A.S.C. C.U. și consiliile U.A.S.C. (A.S.C.) vor stabili programe concrete de repetiții, vor asigura mijloacele materiale necesare pregătirii formațiilor etc.

b) Va fi sprijinită realizarea unui amplu program de spectacole și turnee ale formațiilor artistice din centrul universitar. Consiliul U.A.S.C. C.U. va organiza în luna aprilie un spectacol de gală în sala Operei cu formațiile centrului universitar distinse în cadrul „Mărtisorului studențesc”.

c) Va fi intensificată acțiunea de cuprindere în formațiile artistice a studenților de peste hotare care studiază în centrul nostru universitar, inclusiv constituirea de formații artistice proprii.

— Consiliul U.A.S.C. C.U. se va preocupa de îmbunătățirea cadrului de organizare și de participare la „Concursul anual de creație literar-artistică” desfășurat sub egida Comitetului executiv al Consiliului U.A.S.C.R. și revistelor „Viața studențească” și „Amfiteatru”.

La nivelul centrului universitar, pentru cei mai talentați studenți creatori se vor acorda premiile anuale ale revistei „Forum studențesc” și „Societății literare”.

— Consiliul U.A.S.C. din Universitatea Timișoara va sprijini Casa de cultură a studenților pentru reorganizarea bibliotecii acesteia, prin desemnarea unor studenți care să efectueze practică de specialitate.

— În scopul lărgirii orizontului cultural al studenților, sporirii participării lor la viața culturală a municipiului, va fi intensificată activitatea difuzorilor voluntari de bilete și abonamente la teatru, operă, filarmonică, vor fi în continuare contractate spectacole pentru studenți etc. O atenție deosebită se va acorda prezentării de spectacole ale formațiilor artistice studențești pe scenele din municipiu, în întreprinderi, instituuții etc.

— În cursul lunii aprilie, la Casa de cultură a studenților se va organiza concursul „Hărniciei, tineretii și frumuseții” pentru desemnarea „Miss Centrul universitar Timișoara”.

CU PRIVIRE LA ACTIVITATEA DE PREGĂTIRE PENTRU APĂRAREA PATRIEI, SPORTIVĂ ȘI TURISTICĂ

— Birourile de an și consiliile U.A.S.C. (A.S.C.) vor acorda atenție sporită pregătirii militare a studenților, intensificînd munca politico-educativă pentru antrenarea acestora la o temeinică pregătire pentru apărarea patriei. De asemenea, vor amplifica acțiunile comune cu studenții care-și satisfac stagiul militar.

— În colaborare cu cadrele militare, C.U.A.S.C. C.U. va organiza la Casa de cultură a studenților gale de filme documentare.

De asemenea, cu prilejul zilei de 9 Mai va organiza o întâlnire cu veterani ai războiului antihitlerist, cu cadre din conducerea garnizoanei Timișoara.

— Consiliile U.A.S.C. (A.S.C.) vor acorda o atenție sporită atragerii fetelor la practicarea jocurilor și exercițiilor sportive, organizînd pentru acestea un număr sporit de competiții. De asemenea, pe bază de grafic, bazele sportive vor fi puse la dispoziția asociațiilor naționale ale studenților de peste hotare.

— C.U.A.S.C. C.U. va sprijini, în continuare, conform programului adoptat de biroul C.U.A.S.C. C.U., activitatea sportivă de performanță îndeosebi în ceea ce privește activitatea galeriilor de suporteri, educarea publicului spectator, a sportivilor de performanță, sprijinirea pregătirii lor profesionale, crearea unor condiții cât mai bune pentru refacerea lor după etape de efort intens etc.

CU PRIVIRE LA ALTE ACTIVITĂȚI ORGANIZATE ÎN RÎNDURILE STUDENȚILOR STRĂINI AFLAȚI LA STUDIU ÎN ȚARA NOASTRĂ

— Consiliile U.A.S.C. (A.S.C.) de la nivelul centrului universitar, institutelor și facultăților, împreună cu organele de învățământ și reprezentanții, asociațiilor naționale vor acționa pentru sprijinirea cetățenilor străini veniți la studii în România, pentru integrarea corespunzătoare în viața universitară pentru dezvoltarea continuă a legăturilor de prietenie dintre studenții români și aceștia, ca o contribuție specifică la amplificarea raporturilor de solidaritate statornice între țara noastră și țările din care aceștia provin. Un rol tot mai mare în realizarea acțiunilor cu studenții de peste hotare trebuie să aibă birourile de an, consiliile U.A.S.C. (A.S.C.) de la nivelul facultăților și institutelor.

— Consiliul U.A.S.C. C.U. se va preocupa de organizarea în bune condiții a acțiunilor internaționale proprii prevăzute pentru acest semestrul, primirea unor delegații studențești ale universităților din Maribor și Novi Sad (R.S.F.I.), trimiterea unor delegații ale Consiliului U.A.S.C. C.U. la Szeged (R.P. Ungară) și Maribor (R.S.F.I.) precum și participarea ansamblului „Doina Timișului” la Festivalul internațional de folclor de la Confolens (Franța).

— Se va acționa pentru educarea patriotică internațională a studenților, organizîndu-se în acest sens expuneri, întâlniri cu delegații ale unor organizații studențești naționale care vizitează centrul nostru universitar, întâlniri cu cadre didactice care au făcut deplasări în străinătate etc.

CU PRIVIRE LA ADUNĂRILE GENERALE ȘI CONFERINȚA DE DARE DE SEAMĂ ȘI ALEGERI

— Perioada desfășurării adunărilor și conferințelor de dări de seamă și alegeri va fi caracterizată de intensificarea întregii activități politico-organizatorice, de creșterea răspunderii studenților pentru aplicarea în muncă și viață a principiilor și normelor de etică și echitate socialistă, a prevederilor Statutului U.A.S.C.R. de îmbunătățire a stilului și metodelor de lucru, dezvoltarea democrației de organizație, promovarea cu consecvență a spiritului critic și autocritic, întărirea muncii colective în întreaga viață de organizație.

Se va acționa pentru ca fiecare organizație A.S.C. să se prezinte la adunările și conferințele de dări de seamă și alegeri cu sarcinile și angajamentele asumate în toate domeniile de activitate îndeplinite.

— Măsuri politico-organizatorice ce urmează a fi luate de organele A.S.C. din centrul universitar în timpul desfășurării lucrărilor Congresului al XI-lea al U.T.C. și celei de-a XII-a Conferințe a U.A.S.C.R.

— În institute și facultăți, la Casa de cultură a studenților, organele și organizațiile A.S.C. vor asigura vizionarea și audierea colectivă a cuvântării tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al partidului, la forumul tineretului.

CRONICA

MULT IUBITE ȘI STIMATE TOVARĂSE NICOLAE CEAUȘESCU

(Urmare din pag. 1)

România reprezintă pentru noi, studenții timișoreni, ca pentru toți tinerii patriei și întregul nostru popor, chezașia sigură a înfăptuirii neabătute a istoricelor hotărâri adoptate de Congresul al XII-lea al P.C.R., a Programului P.C.R. de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintarea României spre comunism, care vor asigura ridicarea necontenită a țării noastre pe trepte tot mai înalte de progres și civilizație, creșterea prestigiului pe plan mondial al României Socialiste, a politicii ei de pace, prietenie și colaborare cu toate statele lumii.

Prodigioasa dumneavoastră personalitate, activitatea inovatoare, revoluționară, rolul hotărâtor în elaborarea politicii interne și externe a partidului și statului nostru, contribuția inestimabilă la înfăptuirea grandioasei opere istorice de construire a noii orânduiri în România, se bucură în rindul studenților din centrul universitar Timișoara de o unanimă și înaltă apreciere, constituie încrederea nestrămutată în viitorul comunist al patriei. De aceea, ca studenți comuniști, ca viitori specialiști în diverse domenii de activitate ale cincinalului viitor, strălucit prefăcut de hotărârile Congresului al XII-lea al P.C.R., dorim ca, alăturându-ne întregului tineret al patriei, tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, să vă asigurăm că răspunzând minunatelor condiții de învățământ și viață ce ne-au fost create prin grija partidului, a dumneavoastră personal, mult iubite tovarășe Nicolae Ceaușescu, vom munci cu pasiune și elan revoluționar pentru sporirea contribuției noastre la traducerea în viață a politicii profund științifice a partidului și statului nostru ce poartă pecetea numelui, gândirii și faptei dumneavoastră.

VOTUL NOSTRU VIITORULUI

Ziua de 9 martie a însemnat pentru noi, cei mai tineri studenți ai politehnicii timișorene, integrarea responsabilă și adevărată deplină la voința întregii națiuni de a făuri o societate trainică, a fericirii și bunăstării în patria noastră.

Impreună cu colegii mei, români, maghiari, sârbi și de alte naționalități, am votat candidații propuși conștient fiind că investitura pe care le-o acordăm este o garanție a însăși formării noastre ca buni specialiști, ca și cetățeni multilateral pregătiți pentru muncă și viață. Dincolo de acestea, și înainte de toate, votul nostru a însemnat, însă, o dovadă reînnoită a deplinei adevărate pe care tinerețel nostru o manifestă pentru politica în teleaptă a statului nostru, pentru grija pe care o dovedește, zi de zi, în formarea noastră ca oameni, Partidul Comunist Român și personal cel mai iubit fiu al națiunii, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Heinz Heidelberg, anul I

Prezentarea noastră la urne a semnat clipa sărbătorească în care, pentru prima dată ca studenți, ne-am exercitat dreptul de a participa, într-un moment de mare însemnătate pentru prezentul și viitorul României la ansamblul înnoitor al vieții noastre politice și sociale.

Exprimarea deschisă a opțiunii noastre a fost un act de aderare deplină la voin-

ța întregului popor de a edifica o societate trainică și prosperă în țara noastră. Tinerețea noastră este, credem noi, o garanție a acestui viitor iar încrederea de care am fost înconjurați, o obligație majoră de a confirma elanul și puterea de muncă, întreaga pricepere și responsabilitate, pe care le vom pune în slujba viitoarelor mari realizări ale României socialiste.

VICTORIA CIMPOERU, Med. gen. I

Primul meu vot îmi va rămâne neșters în memorie pentru că acesta semnifică, într-un fel, un prim gest al responsabilității noastre, o primă asumare, ca tiner cetățean, a efortului constructiv ce caracterizează, pe plan politic, economic și social viitorul deceniu al țării noastre.

Pentru noi, studenții din primul an de studiu, ziua de 9 martie reprezintă, înainte de toate, un mandat al încrederii și prețuirii cu care este investită tinăra generație, un act de confirmare a maturității politice ce caracterizează pe toți studenții din patria noastră. Votul pe care l-am acordat candidaților Frontului Democrației și Unității Socialiste, a fost un vot al convingerii și angajării noastre depline, un demers conștient pentru o participare plenară la opera de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate, a progresului și prosperității în România.

AUREL PERT, Filo I

„M-am prezentat în fața urnei de vot cu sentimentul responsabilității maxime și cu acea deplină angajare ce trebuie să ne caracterizeze pe noi, toți studenții de azi ai României!”

FLORIAN ILIOIU, Filo I

„Mă aflu alături de colegele mele, pentru a doua oară în fața urnelor pentru a-mi depune votul de încredere candidaților F.D.U.S. În acest cadru de vie angajare politică, de puternică manifestare a unității întregului popor în jurul partidului, a secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, am sentimentul că votez pentru a da viață, alături de toți tinerii țării, Directivelor Congresului al XII-lea al P.C.R. și a traducerii în viață, neabătut, a Programului partidului!”

NINA NEMEȘ, Electro III

„Votul garantat astăzi prin Constituție înseamnă participarea activă a tuturor cetățenilor patriei la viața politică a țării, la traducerea în viață a minunatelor perspective de dezvoltare ce le generează documentele de partid!”

VASILE BLAGA

„Votul meu, alături de toți cetățenii țării îmi dă sentimentul solidarității care ne stringe pe toți în jurul partidului și al conducătorului său, tovarășul Nicolae Ceaușescu, în opera măreață de făurire a unor noi valențe ale socialismului și comunismului în țara noastră!”

LENUȚA DEMIAN, Tehn. chim. I

„Cine-și dă votul își dă și sprijinul”

Asistând la una din multele adunări de dare de seamă și alegeri, la organizația A.S.C. a anului IV A de la Mecanică, am putut lua, de fapt, pulsul unei stări înalte de maturitate. Un secretar de an, **Richard Hermann**, a reușit din primul zile de studenție și pînă astăzi să construiască ceea ce el numește **unitatea de voință a anului**. Este interesant de urmărit modul responsabil în care acești studenți, aproape ingineri, au știut să facă o analiză cuprinzătoare și sintetică a gândurilor și faptelor lor. Avind de viză, aceea a reducerii procentului de mediocritate, avind un stil de muncă format, acela al muncii politice de la om la om, biroul A.S.C. s-a impus ca organ de conducere, reușind să imprime prestanță și tinută activităților profesionale și politice.

Spiritul critic și autocritic profund al analizei acționează în sens mobilizator. Succesele sînt trecute în revistă ca și corolar al eforturilor, al muncii mature, ele sînt privite prin prisma a ceea ce mai e de făcut, a ceea ce nu e bine făcut. Luarea de atitudine e fermă: nu absențelor, nu delăsării, nu plictiselii, nu dezinteresului, nu amfînărilor, nu inertiilor de tot felul. Se dau note slabe participării studenților la viața culturală a orașului organizării timpului liber al studenților. Biroul nu s-a dovedit suficient de energic în toate ocaziile, n-a acționat întotdeauna eficient în crearea atmosferei de studiu și seriozitate în cămine.

Proiectul de hotărâre, deși foarte bogat prin numărul activităților propuse, în idei generoase, este prea puțin concret, pare desprins dintr-un program cadru, foarte general, cuprinzînd așadar direcții de orientare a activității studentești. Un singur punct, provenind din ceea ce spunea secretarul de an că a fost o preocupare permanentă a biroului, pregătirea patriotică, este interesant prin formularea sa: ieșiri la muncă patriotică din proprie inițiativă.

Dezbaterile au adus amănunte privind variatele aspecte ale muncii de asociație din an. Deși, **Emil Bozintan**, președintele C.A.S.C. pe facultate, a cerut limitarea fiecărei luări de cuvînt la 2 minute, vorbitorii au scos în evidență clar și sintetic neajunsurile semnalate **Cornel Schiop** vorbește despre lipsa de înțelegere față de dorința studenților plecați la Reșița în practică de a participa la concursul „Traian Vuia”. **Cornel Militaru**, student cu merite deosebite în activitatea de cercetare-proiectare și membru în comisia profesională pe facultate, atrage atenția că vechiul birou nu a rezolvat problema absentelor și mai ales a celor mascate, ca și pe cea a mobilizării studenților pentru parțiale, ia atitudine împotriva celor care își iau amintiri din cărțile bibliotecii I.P.T. **Alexandru Stanciu** cere ca orice acțiune să fie din timp anunțată și pregătită, pentru a se evita inventarea unor acțiuni peste noapte care dau peste cap programul studenților. Se discută despre excursia de studii: „Nu vrem să se organizeze în vacanța de vară. Trebuie să ajungem și noi acasă”. (**Emil Nicula**). „S-o faceți în vacanța elevilor astfel se elimină greutățile de cazare” (**conf. Ion Pop**, secretarul organizației de bază P.C.R.). „N-aveți nevoie de cazare, ziua umblați, iar noaptea se doarme foarte comod în tre” (**prof. Eugen Dodon**, decanul de an). **Eugen Pămintăș** cere ca noul birou să fie mai mult sprijinit de an: „Cine-și dă votul, își dă și sprijinul. **Horvath Alexandru** se întreabă de ce grupa 3, fruntaș anul trecut în întrecerea profesională nu a mai beneficiat de excursia promisă și nimeni nu știe să-i răspundă, nici măcar președintele C.A.S.C. pe facultate. **Ciprian Istrate** spune că a vîndut bilete la spectacole despre care nu știa ce prezintă, cum de altfel nici șefa comisiei culturale pe facultate nu știa.

Trecîndu-se la alegerea noului birou de an se remarcă unanimitatea cu care a fost reales secretar, **Richard Hermann**. În privința celorlalți membri ai biroului, anul de studii s-a hotărît mai greu, s-au votat mai multe propuneri, ceea ce denotă numărul mare de studenți care merită încrederea colectivului. În urma disputei voturilor, noul birou al anului are următoarea componență: **Richard Hermann**, **Gheorghe Stoian**, **Cornel Schiop**, **Alexandru Stanciu**, **Mircea Cojoceneanu**, **Nicolae Conac**, **Dănuț Șosdean**, **Letiția Făc**, **Ciprian Istrate**.

Dezbateri responsabile, matură, adunarea de dare de seamă și alegeri a anului IV A de la Mecanică se înscrie în activitatea acestei primăveri, comună tuturor organizațiilor A.S.C., de analiză comunistă a faptelor și gândurilor studentești, de desemnare a reprezentanților politici ai studenților.

MARCEL SAMANȚA

Primăvara anului 1980, înseamnă pentru concursul „Traian Lalescu” — populară acțiune pe plan profesional, mai ales pentru studenții anilor I-III, însă legată afectiv de tot ce reprezintă anii de studenție petrecuți în una din facultățile Institutului politehnic — al zecelea an de viață, un jubileu care cere un moment de aducere aminte, pentru anii scurși pentru treptele pe care acești ani le-au marcat.

Dar, asemenea Olimpiadelor, și concursul „Traian Lalescu” nu este numai pentru cei ce-i cuceresc laurii, câștigă-

Concursul „Traian Lalescu” — la a X-a ediție

tori fiind toți participanții, a căror număr crește de la an la an, și calitativ, un număr tot mai mare dintre ei cuceresc punctajele ce-i apropie de cei dinții.

Această idee a fost aceea care a străbătut prin ani, a însoțit și animat concursul, este ideea care trebuie să rămână de bază pentru a oferi tuturor participanților pe lângă o posibilitate de întrecere și o cale de pregătire la cote superioare.

Caracterul de concurs de masă dobîndit mai ales în ultimele două ediții, nu trebuie să facă nici un rabat exigenței prin care s-a remarcat de la început acest concurs.

Pentru realizarea acestui deziderat este necesar ca toate comisiile profesionale ale consiliilor A.S.C. din facultățile I.P.T. să popularizeze și să pregătească concursul, îndeosebi pregătind prin forme specifice (gazete cu probleme, chiar eventuale foi de probleme propuse și rezolvate, etc.), studenții anului I în mod deosebit, reușind să dea în acest fel și o înaltă tinută acestui concurs care este o cale originală de a ridica d.p.d.v. calitativ nivelul de pregătire la disciplinele tehnice de bază, cerință majoră a pregătirii specialiștilor de azi.

În spiritul rezultatelor bune și foarte bune obținute pînă acum și pentru a marca jubileul acestei inițiative cu adevărat studentești, ce a pornit din centrul universitar Timișoara, succes tuturor participanților la cea de-a zecea ediție a concursului „Traian Lalescu”!

DORIN ISOC

ÎNTRU PROPĂȘIREA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ROMÂNESC

De la tribuna întiiului forum național al slujitorilor școlii românești, misiunea dascălului, misiunea sa în opera de cititorie a societății socialiste multilateral dezvoltate, a devenit pregnantă și a dobândit un statut fundamental prin însele memorabilele cuvinte ale tovarășului Nicolae Ceaușescu:

„Se poate spune că nu există misiune mai nobilă, îndatorire socială de mai înaltă răspundere, decît aceea de a forma și modela omul nou al societății noastre, de constructori ai socialismului și comunismului în România, viitorul patriei noastre. Îndeplinirea acestei misiuni cere din partea tuturor slujitorilor școlii pasiune și entuziasm, o înaltă conștiință politică și patriotică”.

Trăim, iată, într-o societate și într-o epocă în care școala a fost decretată, prin vocea cea mai autorizată a partidului și a națiunii, drept „principal izvor de cultură și factor de civilizație” și acest fapt s-a impus evident de la sine, într-o dialectică firească a valorilor și a funcțiilor sociale, ca o necesitate. Astăzi încredințăm școlii precocitatea și viitorul tinerilor din România, și, totodată, aceluiași tineri le încredințăm țara și civilizația noastră de mâine; într-o armonioasă împletire, pentru edificarea acestei civilizații, școala românească de toate gradele și profilele își asumă răspunderea legării școlii de viață, a integrării ei cu știința și cu producția, pregătirea milioanei de tineri pentru muncă, pentru o activitate socială utilă, de calitate și eficiență.

În această generoasă conjunctură, rolul dascălilor, al cadrelor didactice, al întregului personal din învățămînt este decisiv întru formarea noii generații și de aceea lor, dascălilor, învățătorilor, profesorilor, cercetătorilor, inginerilor, pedagogilor, maștrilor care, în fiecare toamnă, devin, inima și mintea sălilor de clasă, a laboratoarelor, amfiteatrelor și atelierelor școlii și de producție, li se cuvine — și li se încredințează! — însăși devenirea unui popor. Problemele lor au încetat a mai fi problemele unui cerc închis, ele devenind chestiuni curente, mai mult, problemele fundamentale ale construcției și ale conștiinței noastre. Și însuși acest mare Congres al educației și învățămîntului, întrunit din inițiativa secretarului general al partidului, este, în acest sens o dovadă grăitoare.

Firește, datorită acestui fapt, datorită marilor răspunderi cu care este investit omul de la catedră, ale cărui probleme sînt, cum spunem ale obștii, ale statului, ale fiecăruia dintre noi, primul Congres al educației și învățămîntului a definit fundamental statutul lui profesional și social, a exprimat cu claritate și pertinentă convingere rolul înalt și locul ales al dascălului în societatea și epoca noastră.

Întreaga desfășurare a Congresului a fost puternic marcată de pătrunzătoarea analiză științifică făcută învățămîntului românesc în remarcabila cuvîntare, rostită în prima zi a lucrărilor, a secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu. Expresie elocventă a atenției statornice pe care partidul nostru comunist, secretarul său general, întreaga societate o acordă școlii, pregătirii cadrelor necesare pentru economia națională, pentru toate domeniile vieții sociale și culturale, expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu a jalonat cu clarviziune principalele

direcții ale perfecționării în continuare a învățămîntului de toate gradele.

A fost evidențiat faptul că îndeplinirea vocației umaniste a școlii înseamnă asigurarea pregătirii unui specialist multilateral, cu o temeinică formație profesională, cu un orizont de cultură vast, capabil să-și asume cu competență sarcinile mari ce stau în fața economiei românești în deceniul viitor, deceniul definit de documentele celui de-al XII-lea Congres al P.C.R. drept deceniul științei, tehnologiei, calității și eficienței.

Programul privind asigurarea forței de muncă, dezbătut în cadrul Congresului atît în plen cît și pe secțiuni cuprinde sarcini importante pentru școala de toate gradele. Astfel, în deceniul 1981-1990 școala românească va trebui să for-

infăptuirea obiectivelor economice ale cincinalelor viitoare, a specialiștilor solicitați de știință și cultură, de alte compartimente ale vieții economico-sociale, învățămîntul superior va trebui să contribuie într-o măsură și mai mare la afirmarea tot mai puternică a rolului științei în promovarea progresului tehnic în economia națională, în accelerarea ritmului de modernizare a altor laturi ale activității economico-sociale. Au fost evidențiate preocupările existente pentru valorificarea superioară a materiilor prime, reducerea consumului de energie electrică, materiale și carburanți, îmbunătățirea tehnologiilor de fabricație, introducerea în circuitul economic a noi surse de energie, realizarea unor aparate și instalații cu performanțe superica-

conducerea procesului de învățămînt, în activitatea de educație revoluționară a generației definite de Programul P.C.R. drept viitorul însuși al națiunii noastre socialiste, Uniunea Tineretului Comunist și Uniunea Asociațiilor Studenților Comuniști din România desfășoară, alături de toți slujitorii școlii, sub conducerea organizațiilor de partid, o bogată activitate pentru formarea tinerei generații în spiritul patriotismului socialist, al dragostei față de țară, față de partidul comunist, pentru cultivarea respectului și prețuirii față de munca și lupta înaintașilor, a sentimentului de participant activ la marea epopee a prezentului socialist.

Organizațiile revoluționare de tineret militează pentru formarea specialiștilor de mîine capabili să înțeleagă de pe pozițiile materialis-

meze peste 500.000 de cadre cu pregătire medie și mai bine de 500.000 de specialiști cu pregătire superioară. Ținînd seama de atenția și prețuirea de care se bucură în România socialistă școala, considerată drept principalul factor de civilizație și cultură, de faptul că numai în acest an școlar populația cuprinsă în învățămîntul de toate gradele se ridică la 5,6 milioane, un loc important în cadrul dezbaterilor l-au ocupat sarcinile ce revin tuturor slujitorilor învățămîntului pentru formarea omului nou al societății noastre, pentru edificarea personalității umane multilaterale. Congresul a evidențiat faptul că, pe măsura sarcinilor sporite ce-i revin în viața economico-socială, învățămîntul de toate gradele va cunoaște o puternică dezvoltare în anii ce vin: în anul 1985 școala superioară va cuprinde peste 200.000 studenți. Spre sfîrșitul anului 1990 va fi generalizat învățămîntul de 12 ani; va crește continuu baza materială a școlii se va acționa pentru modernizare și perfecționarea tuturor activităților din cadrul procesului instructiv-educativ.

Perspectivile deschise de documentele celui de-al XII-lea Congres al P.C.R. cercetării științifice, dezvoltării tehnologice și introducerii progresului tehnic au constituit în mod firesc obiectul central al dezbaterii sarcinilor ce revin în perioada următoare școlii superioare. Chemat să asigure formarea cadrelor cu înaltă calificare cerute de

re. Înfăptuirea unor asemenea obiective a reliefat justetea orientărilor privitoare la politehnizarea învățămîntului superior la pregătirea unor specialiști cu profil larg, la dezvoltarea cercetării pluridisciplinare. Noile planuri de învățămînt care au fost supuse ca documente de lucru dezbaterii Congresului, consolidează dezvoltarea în această direcție a activității școlii superioare românești.

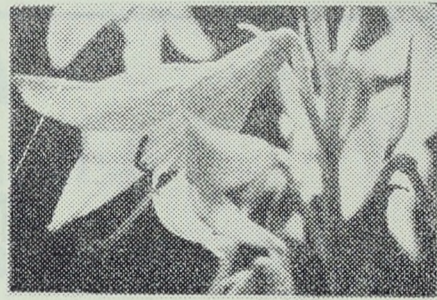
Procesul de adîncire și perfecționare a democrației socialiste, sarcinile inițiate de secretarul general al partidului în direcția introducerii noului mecanism economico-financiar, al autogestunii și autoconducerii muncitorești, crearea organizațiilor democrației și unității socialiste, întregul ansamblu de măsuri vizînd participarea largă a tuturor oamenilor muncii, a tuturor cetățenilor țării la conducerea treburilor vieții economico-sociale, implică obligații sporite pentru toți factorii educaționali ai societății noastre. Se cere ca absolvenții învățămîntului de toate gradele să aibă un nivel de cunoștințe social-politice care să le permită să se integreze cu maximum de randament în activitatea productivă, să participe la conducerea proceselor economice, la viața politică-socială a localităților, să se afirme ca oameni cu o înaltă conștiință revoluționară.

Încrederea partidului și statului nostru în tineret își găsește expresia și în atribuțiile conferite elevilor și studenților în organizarea și

mului dialectic și istoric legitățile dezvoltării socialiste, să muncească cu toate forțele pentru îndeplinirea marilor idealuri ale socialismului și comunismului. Toate acestea constituie obiectivele cadru pe care U.T.C. și U.A.S.C.R. și le asumă și pentru a căror realizare își intensifică preocupările în această perioadă de pregătire a celui de al XI-lea Congres al Uniunii Tineretului Comunist și a celei de a XII-a Conferințe a Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști din România.

Concepția care stă la baza învățămîntului nostru, este realistă și de o vastă perspectivă, corespunzînd pe deplin cerințelor societății noastre. Așa cum a subliniat tovarășul Nicolae Ceaușescu, **„dezvoltarea în continuare a învățămîntului pe baza celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii, a politehnizării, a integrării strînse cu producția și cercetarea, organizarea temeinică a calificării forței de muncă, generalizarea procesului de reciclare a cadrelor, perfecționarea pregătirii profesionale a tuturor oamenilor muncii”**, constituie un obiectiv central al actualei etape pe care o parcurge țara noastră.

Creșterea economică accelerată, implicațiile revoluției științifico-tehnice, presupun, existența unor cadre cu înaltă calificare, învățămîntul fiind tot mai mult implicat în progresul material și spiritual al societății noastre. În acest sens, măsurile luate deja, în ultimii ani

Intru propășirea învățămîntului romănesc

au dus la transformarea radicală a școlii noastre, la deschiderea ei spre realitățile producției, ale vieții sociale. Învățămîntului nostru fiindu-i create toate condițiile pentru a se dezvolta și răspunde tuturor cerințelor pe care i le pune în față dezvoltarea fără precedent a țării. După cum a reieșit din Cuvîntarea secretarului general al partidului, învățămîntului și științei românești îi revin sarcini importante în investigarea proceselor economice, sociale, în elaborarea celor mai eficiente soluții de modernizare a economiei naționale, de perfecționare a relațiilor de producție, găsirea unor noi surse energetice, introducerea celor mai avansate tehnologii. Totodată, sarcini importante revin școlii noastre, cercetării științifice românești, în domeniul aprofundării legilor naturii și ale societății, în studierea proceselor care au loc în univers, în valorificarea practică a acestora în folosul umanității. Școala trebuie să asimileze cuceririle cele mai avansate ale științei și tehnicii contemporane, ale cunoașterii umane, pentru ca tineretul să primească o pregătire multilaterală, la nivelul exigențelor societății noastre. Școala, principal factor de cultură și civilizație, trebuie să formeze oameni temeinic pregătiți, în numeroase domenii de activitate, dar și buni cetățeni, militanți pe tărîm social, înarmați cu concepția științifică despre lume și viață a partidului nostru, materialismul dialectic și istoric.

Congresul educației și învățămîntului, a relevat încă odată, faptul că școala reprezintă în societatea noastră un factor politic de prim ordin, un element esențial al procesului. Procesul instructiv-educativ, așa cum se sublinia în Cuvîntarea secretarului general al partidului la Congres, trebuie legat și mai mult de sarcinile actuale și de perspectivă ale societății noastre. Cadrele didactice și cercetătorii, conștienți de misiunea lor istorică și politică, trebuie să acționeze cu toată puterea și convingerea pentru a ridica școala românească pe noi trepte calitative.

Redacția „Forum studentesc”

Un permanent spirit creator

Congresul educației și învățămîntului este o nouă și grăitoare dovadă a preocupării conducerii partidului și statului, personal a tovarășului Nicolae Ceaușescu, pentru modernizarea și perfecționarea învățămîntului, pentru educarea și instruirea multilaterală a tineretului patriei. Îmi exprim deosebita satisfacție pentru instituționalizarea Congresului educației și învățămîntului ca un înalt for democratic.

Experiența noastră, deși modestă, ne-a demonstrat și învățat că procesul de integrare înseamnă modernizarea, activizarea, dinamizarea învățămîntului, înseamnă nu numai educarea minții și minților studenților, ci și deprindere, stăruință, rigurozitate într-un permanent spirit creator, în căutarea noului, înseamnă consum de inteligență și energie, nu atât prin ascultarea rațiunilor altora, cât mai ales prin găsirea lor prin eforturi proprii, înseamnă educarea prin muncă și pentru muncă.

Academician IOAN ANTON,
rectorul Institutului Politehnic
„Traian Vuia” din Timișoara
(din cuvîntarea rostită la lucrările
în plen ale Congresului Educației
și învățămîntului)

Acord deplin, legămînt reinnoit

Deschiderea acestui an de învățămînt, realizată în municipiul nostru în prezența celui mai iubit dascăl și părinte al nostru, secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, orientările și indicațiile primite cu acest prilej au direcționat și deschis noi căi de dezvoltare și modernizare a învățămîntului superior timișorean, a școlii superioare în ansamblu.

În centrul nostru universitar, ca peste tot în țară, sînt create condiții dintre cele mai bune pentru noua calitate a procesului de învățămînt. Facultățile și institutele noastre au cunoscut un proces accelerat de extindere a bazei materiale și a dotării tehnice, paralel cu creșterea pe ansamblu a numărului

de studenți. Numai în ultimii ani au fost construite în Timișoara două noi facultăți extinse sau reamenajate zeci de laboratoare, amfiteatre și săli de curs. Totodată s-au construit noi cămine și cantine cu o capacitate de peste 4.000 locuri. În același timp, planurile actuale și de perspectivă prevăd pentru centrul nostru universitar construirea a două noi facultăți, a numeroase laboratoare, extinderea spațiilor atelierelor școlii și de prototipuri, construirea unor noi obiective sociale studentești. Iată profunde temeiuri pentru a exprima în acest înalt forum al învățămîntului, cele mai alese sentimente de mulțumire conducerii partidului, tovarășului Nicolae Ceaușescu, pentru grija permanentă ce o poartă formării noastre.

În ultimii ani, valorile medii ale contractelor de cercetare încheiate între institutele de învățămînt superior și unități economice se ridică la peste 40.000.000 lei, iar valoarea producției realizată numai în unitățile proprii de producție depășește cifra de 35.000.000 lei. La înfăptuirea tuturor acestora o contribuție deosebită o au desigur studenții. Rezultatul acestei orientări a învățămîntului, care nu este cuprins explicit în cifrele prezentate este faptul că absolvenții de azi ai instituțiilor de învățămînt superior sînt mai bine pregătiți, mai apropiați de specificul meseriei și al viitorului loc de muncă, integrîndu-se mai rapid și mai eficient în cerințele economiei, științei, culturii și artei noastre naționale.

În acest context, sarcina de bază a asociațiilor studenților comuniști în privința ridicării calității învățămîntului o constituie mobilizarea tuturor studenților la o intensă muncă de pregătire, de învățură, astfel încît cu toții să atingă cota

maximă a nivelului de cunoștințe cerut de viață, de practică. Așadar, pentru organizațiile noastre, pentru fiecare student, sarcina de bază privind ridicarea calității învățămîntului constă în ridicarea calității învățării, care se regăsește în bilanțul sesiunii de examene. Iată de ce, asociațiile studenților comuniști consideră ca o îndatorire esențială a fiecărui student, promovarea la timp a tuturor examenelor, cu rezultate cît mai bune, analizînd cu severitate nu numai situațiile studenților restanțieri, ci și a aceluia care promovează cu note între 5 și 7. Desigur, este un motiv de satisfacție faptul că bilanțul sesiunii recent încheiate consemnează o îmbunătățire a procentului studenților care și-au îndeplinit în bune condiții toate obligațiile universitare. Cu toate acestea, existența unui număr de studenți restanțieri sau cu medii sub 7 ne obligă să acționăm în continuare, cu și mai multă energie, pentru diminuarea rebaturilor, a mediocrității în pregătire.

...Exprimînd acordul deplin al studenților timișoreni cu documentele supuse dezbaterii Congresului educației și învățămîntului, reinnoim, în numele tuturor studenților țării, români, maghiari, germani, sîrbi și de alte naționalități, legămîntul solemn de a lupta neobosit pentru înfăptuirea, la cele mai înalte cote de exigență, a Programului partidului, a sarcinilor stabilite de Congresul al XII-lea al Partidului Comunist Român, pentru a asigura, alături de toți tinerii, împreună cu întregul popor, înaintarea fermă a României pe drumul socialismului și comunismului.

MANUELA DANCAU,
I.M.T., anul IV, președintele
Consiliului U.A.S.C. din Institutul
de medicină

ÎN DEZBATEREA STUDENȚILOR:

Reunită în atmosfera de muncă angajată și însuflețită a întregului nostru popor, a tinerei generații, pentru transpunerea în viață a istoricelor hotărâri ale Congresului al XII-lea al P.C.R., ale Congresului Frontului Democrației și Unității Socialiste și ale Congresului Educației și Învățământului, Conferința Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști din Centrul universitar Timișoara, forum reprezentativ al întregii studențime timișorene, a dezbătut și stabilit obiectivele și sarcinile ce revin organizației noastre în vederea perfecționării întregii activități de formare și educare comunistă, revoluționară a studenților, pentru creșterea contribuției sale, sub conducerea organelor și organizațiilor de partid, la pregătirea multilaterală a viitorilor specialiști, capabili să se angajeze cu maximă competență și responsabilitate patriotică în munca pentru înfăptuirea neabătută a politicii partidului de edificare a socialismului și comunismului în patria noastră.

Dând glas, asemenea întregului tineret, profunde recunoștințe a studențimii pentru grija permanentă a conducerii partidului, personal a tovarășului Nicolae Ceaușescu, de a asigura continua îmbunătățire a condițiilor de formare pentru muncă și viață a viitorilor specialiști, delegații la Conferință, îndeplinindu-și mandatul conferit de toți studenții timișoreni — români, maghiari, germani, sîrbi și de alte naționalități — reafirmă deplina și unanima adeziune a tineretului universitar față de întreaga politică internă și externă a partidului și statului nostru.

Aprobind Raportul și activitatea Consiliului U.A.S.C.C.U. din perioada noiembrie 1977 — aprilie 1980, forumul tineretului studios din Centrul universitar Timișoara hotărăște, pe baza unei temeinice analize, în spirit critic și autocritic, a întregii munci desfășurate, următoarele obiective principale ale activității viitoare.

1. Sarcina de bază pentru întreaga activitate educativă a Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști din Centrul universitar Timișoara va consta în dezvoltarea răspunderii tuturor studenților față de pregătirea profesională și politică, asigurarea integrării lor active și conștiente în rigorile procesului de învățământ, astfel, încît toți absolvenții să fie în măsură să-și exercite în cele mai bune condiții obligațiile ce le vor reveni la viitoarele locuri de muncă.

U.A.S.C.C.U. va desfășura o intensă activitate pentru întărirea spiritului de răspundere, a disciplinei și ordinii în rîndul studenților atît în școală cît și în afara acesteia. Necesitatea îmbunătățirii calității procesului instructiv-educativ se transpune pentru asociațiile studenților comuniști în noi cerințe privind intensificarea întregii munci politico-educative în rîndul studenților, în scopul educării lor comuniste, prin muncă și pentru muncă, în strînsă concordanță cu cerințele producției și cercetării științifice, ale vieții, cu realizările revoluției tehnico-științifice contemporane.

Însușirea aprofundată a cunoștințelor teoretice și practice care trebuie să se reflecte în rezultatele tot mai bune la examene, poziția responsabilă a fiecărui student în cadrul procesului de învățământ, temeinicia sa formare pentru muncă și viață, va preocupa permanent toate asociațiile studenților comuniști. În cadrul întrecerii „Fiecare asociație a studenților comuniști — colectiv de educare prin muncă și pentru muncă a studenților” — se va realiza antrenarea tineretului universitar la o pregătire ritmică, pe tot parcursul anului de învățământ, se va urmări soluționarea operativă, împreună cu organele de învățământ, a tuturor problemelor pe care le ridică procesul formării multilaterale a viitorilor specialiști. O atenție deosebită se va acorda modului în care se pregătesc

și se desfășoară sesiunile de examene, urmărindu-se continuu ridicarea exigenței în verificarea cunoștințelor studenților. În acest cadru, organele și organizațiile noastre vor acționa cu și mai multă hotărîre pentru sporierea eforturilor fiecărui student în însușirea cunoștințelor predate, în pregătirea științifică și practică, pentru promovarea unei atitudini hotărîte împotriva oricăror manifestări de dezinteres față de procesul instructiv-educativ.

2. În lumina Programelor directive ale Congresului al XII-lea al P.C.R. asociațiile studenților comuniști vor aborda activitatea productivă, de cercetare științifică, proiectare tehnologică și servicii în spiritul de maximă exigență în care trebuie să se realizeze ansamblul obligațiilor universitare implicîndu-se, într-o măsură sporită, alături de organele de învățământ, sub conducerea organelor și organizațiilor de partid, în conceperea, organizarea, conducerea și realizarea acestor activități.

Se va urmări statornicirea unei atmosfere de muncă intensă în toate colectivele studențești, astfel încît fiecare student să-și însușească prin activitățile de instruire, practică, deprinderile și cunoștințele necesare pregătirii sale ca specialist, să-și îndeplinească, la un înalt nivel calitativ, sarcinile ce-i revin din planurile de producție, cercetare, proiectare și servicii ale instituțiilor de învățământ superior.

În soluționarea problemelor pe care le ridică practica productivă a studenților în întreprinderi și alte instituții socialiste, asociațiile studenților comuniști vor conlucra strîns cu organizațiile U.T.C.

3. Asociațiile studenților comuniști își vor spori preocupările pentru valorificarea calitativ superioară a potențialului științific, de creație, al studenților. Organizațiile noastre, împreună cu organele de învățământ, vor îmbunătăți organizarea și desfășurarea activității de cercetare științifică a tineretului universitar, împlinind strîns procesul de învățământ cu cercetarea științifică.

Asociațiile studenților comuniști își vor îndrepta eforturile spre extinderea continuă a ariei de cuprindere a studenților în activitățile de cercetare, proiectare, de creație, urmărind generalizarea cercurilor de metodologie a cercetării științifice, vor contribui la intensificarea activității cercurilor științifice în scopul participării tot mai largi a studenților în colectivele de cercetare ale cadrelor, alături de cadre didactice și specialiști din producție și cercetare. Vor fi continuate și extinse concursurile profesional-științifice „Traian Lalescu”, „Tudor Tărășescu”, „Traian Vuia”, concursurile pe discipline ș.a.

Alături de sesiunile anuale de comunicări științifice se vor organiza cursuri scurte pentru studenți pe teme privind preocupări de vîrf în cercetarea științifică mondială.

Asociațiile studenților comuniști vor acționa pentru intensificarea mișcării de invenții și inovații, a cercetării multidisciplinare, pentru perfecționarea continuă, la toate nivelurile, a organizării și conținutului manifestărilor științifice studențești.

Se va continua organizarea unor acțiuni comune cu organizațiile U.T.C., acțiuni cu caracter profesional și de cercetare științifică, integrate în întrecerea „Tineretul — factor activ în înfăptuirea cincinalului revoluției tehnico-științifice”.

4. Exprimînd întreaga grațitudine a tineretului universitar tuturor cadrelor didactice pentru pasiunea și competența cu care se ocupă de formarea multilaterală a viitorilor specialiști, se evidențiază necesitatea conlucrării tot mai strînsă a asociațiilor studenților comuniști cu organele de învățământ, sub conducerea organizațiilor de partid la elaborarea, adoptarea și traducerea în viață a deciziilor în problemele învățământului.

O problemă importantă în asigurarea bunului mers al procesului instructiv-educativ rămîne în continuare acoperirea tuturor disciplinelor cu manuale, îndrumare de laborator etc.

Analizînd în spirit critic și autocritic activitatea desfășurată pînă în prezent de către reprezentanții studenților în consiliile profesionale și senatele universitare. Conferința stabilește ca sarcină fundamentală pentru aceștia de a contribui efectiv la dezbaterile tuturor problemelor privind învățământul, condițiile de muncă și viață, astfel încît organele de învățământ să devină, concomitent, și o înaltă școală de participare a tineretului studios la conducerea diferitelor sectoare de activitate, a societății noastre socialiste.

5. Pornind de la experiența pozitivă existentă în centrul nostru universitar, Conferința subliniază necesitatea continuării acțiunilor de muncă patriotică desfășurate de studenți la obiective de investiții ale economiei naționale, precum și la cele ale construcțiilor universitare proprii; asociațiile studenților comuniști vor participa nemijlocit la organizarea și conducerea întregii activități de muncă patriotică, preocupîndu-se de creșterea eficienței educative și economice a acțiunilor, de corelarea lor tot mai strînsă cu programele de învățământ.

Se vor stabili programe de muncă patriotică prin care să se asigure ca fiecare student să efectueze în-

tr-un an calendaristic muncă patriotică echivalentă cu 1.000 lei manoperă.

Vor fi mai bine organizate acțiunile de stringere a fierului vechi, deșeurilor de hîrtie, sticlelor, borcanelor, alte acțiuni de muncă patriotică prin care să se asigure realizarea planului de venituri din activități de muncă patriotică.

6. Pornind de la necesitatea înarmării temeinice a tuturor studenților cu ideologia și politica profund științifică a partidului și statului nostru Conferința hotărăște ca întreaga activitate politico-ideologică a asociațiilor studenților comuniști să fie îndreptată în direcția ridicării gradului de conștiință socialistă a studenților, a educării lor în spirit revoluționar, urmărind formarea multilaterală a specialistului-cetățean, om politic care va lucra nemijlocit cu oamenii, în diferite sectoare ale vieții economico-sociale și culturale.

Întreaga activitate politico-ideologică a asociațiilor studenților comuniști va fi diferențiată și adaptată cerințelor specifice fiecărui colectiv, asigurînd completarea și aprofundarea cunoștințelor dobîndite prin sistemul disciplinelor de științe sociale, dezbaterile largă și competentă a tuturor problemelor care preocupă pe studenți, unirea eforturilor întregului tineret universitar în direcția temeiniciei sale pregătiri pentru muncă și viață, a înfăptuirii neabătute a hotărîrilor Congresului al XII-lea al P.C.R. Cu deosebire la nivelul anilor de studiu, în cadrul învățământului politico-ideologic, asociațiile studenților comuniști își vor intensifica activitatea în vederea cunoașterii și însușirii aprofundate, de către toți studenții, a politicii interne și externe a partidului și statului nostru, a operei tovarășului Nicolae Ceaușescu.

Vor fi organizate în continuare acțiuni de informare politică, expuneri al căror conținut va fi axat pe tematica propagandei prin conferințe aprobate de Secretariatul C.C. al P.C.R., adoptată la interesele de cunoaștere și solicitările concrete ale studenților, pe problematica reieșită din documentele de partid și de stat, din cuvîntările tovarășului Nicolae Ceaușescu.

Pregătirea politică a activității de asociație se va realiza în continuare în cadrul cercurilor teoretice ale activității de asociație organizate la nivelul facultăților, institutelor și centrului universitar, formele principale de pregătire constituindu-le studiul individual și dezbaterile.

7. Așezînd la baza întregii lor activități politico-educative Codul principiilor și normelor muncii și vieții comunistilor, al eticii și echității socialiste, asociațiile studenților comuniști vor acționa pentru formarea tineretului universitar în spiritul valorilor politice și morale înaintate ale societății noastre, pentru statornicirea în fiecare colectiv studențesc a unui climat de maximă exigență și combativitate revoluționară față de orice atitudine înapoiată, față de mentalități retrograde sau abaterile de la disciplina universitară. Prin întregul sistem de activități politico-educative se va desfășura o intensă muncă de popularizare și cunoaștere a noii legislații.

Uniunea Asociațiilor Studenților Comuniști din Centrul universitar Timișoara va acționa pentru dezvoltarea în rîndul studenților a sentimentelor de patriotism, devotamentului „nemărginit față de patrie, partid și popor, de a cultiva glorioasele tradiții revoluționare de luptă ale clasei muncitoare, ale poporului, de a asigura cunoașterea aprofundată a realizărilor obținute în anii socialismului, a perspectivelor luminoase ale țării, strălucit conturate de prevederile Programelor directive adoptate de Congresul al XII-lea al P.C.R.

Conferința subliniază că organizației comuniste a studenților îi revine și în viitor înalta datorie de a dezvolta sentimentul frăției, unitatea indestructibilă dintre toți studenții centrului nostru universitar — români, maghiari, germani, sîrbi și de alte naționalități —, tineri crescuți și educați de partid, animați de profundă dragoste pentru patria noastră socialistă.

8. Rezultatele obținute în cadrul primelor ediții ale Festivalului național al educației și culturii socialiste „Cîntarea României” relevă că dispunem în rîndul studenților de autentice forțe și valori cultural-artistice, care deschid perspectiva spre o afirmare și mai puternică a acestui potențial în condițiile viitoare ale Festivalului. Prin-o intensă muncă pentru realizarea în toate planurile activității culturale a cerințelor formative, de educare multilaterală a studenților, înlăturîndu-se neajunsurile care s-au manifestat pînă în prezent, este necesar să se dezvolte și să se extindă mișcarea artistică studențească de masă, valorificîndu-se la un nivel superior potențialul creator al studențimii, să se acționeze hotărît pentru diversificarea acțiunilor cultural-educative la nivelul anilor de studiu.

Programele de activități ale Casei de cultură și cluburilor studențești vor cuprinde cu precădere acțiuni destinate cultivării trăsăturilor omului nou, al societății socialiste, promovării formelor și metodelor de educație comunistă, prin muncă și pentru muncă a studenților, lărgirii orizontului cultural și științific, educării studenților în spiritul dragostei față de patrie, al internaționalismului socialist.

HOTĂRÎREA

Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști din Centrul universitar Timișoara

În cadrul activității cultural-educative un accent deosebit se va pune pe pregătirea formațiilor din centrul universitar care se angajează în faza de masă a celei de-a III-a ediții a Festivalului național „Cîntarea României”, pe extinderea și diversificarea activității culturale de masă.

Biroul C.U.A.S.C. C.U. și consiliile U.A.S.C. (A.S.C.) vor stabili programe concrete de repetiții, vor asigura mijloacele materiale necesare pregătirii formațiilor etc.

Va fi sprijinită realizarea unui amplu program de spectacole și turnee ale formațiilor artistice din centrul universitar.

Va fi intensificată acțiunea de cuprindere în formațiile artistice a studenților de peste hotare care studiază în centrul nostru universitar, inclusiv constituirea de formații artistice proprii.

Va fi îmbunătățit cadrul de organizare și de participare la „Concursul anual de creație literar-artistică” desfășurat sub egida Comitetului Executiv al Consiliului U.A.S.C.R. și revistelor „Viața studentescă” și „Amfiteatru”.

La nivelul centrului universitar, pentru cei mai talentați studenți creatori se vor acorda premiile anuale ale revistei „Forum studentesc” și „Societății literare”.

Integrate Festivalului Artei studentești, vor fi organizate mese rotunde, schimburi de experiență, pe problemele creației din domeniul artei fotografice, filmului, artelor plastice, creației literare, vor fi organizate tabere de creație artistică.

Va fi îmbunătățită activitatea filialei din Timișoara a Societății studenților folcloriști.

Vor fi organizate ample manifestări culturale dedicate sărbătoririi unor evenimente din viața poporului, partidului și tineretului nostru. La loc de frunte se situează sărbătorirea a 60 de ani de la crearea P.C.R., a 45 de ani de la crearea „Frontului studentesc democrat”.

În scopul lărgirii orizontului cultural al studenților, sporirii participării lor la viața culturală a municipiului, va fi intensificată activitatea difuzorilor voluntari de bilete și abonamente la teatru, operă, filarmonică, vor fi în continuare contractate spectacole pentru studenți etc. O atenție deosebită se va acorda prezentării de spectacole ale formațiilor artistice studentești pe scenele din municipiu, în întreprinderi, instituții etc.

9. Revista „Forum studentesc”, Studioul studentesc de radio vor intensifica acțiunile de dezbatere a problemelor actuale ale politicii partidului și statului nostru, pentru a contribui mai activ la formarea personalității comuniste, multilaterale a studenților. Vor continua să promoveze opiniile studenților, inițiativele valoroase ale asociațiilor studentești comuniste, astfel încât să constituie adevărate tribune de afirmare a profilului moral-politic înaintat, instrumente eficiente de propagandă și educație ale organizației revoluționare a tineretului universitar. O atenție sporită va fi acordată întregii propagandă audio-vizuale din centrul universitar, îmbunătățindu-se activitatea gazetelor de perete.

10. Conferința relevă cerința ca asociațiile studenților comunisti să-și intensifice preocupările pentru organizarea activităților din timpul liber al studenților, prin inițierea unui număr sporit de manifestări atractive cu profunde valențe educative.

Se vor amplifica activitățile sportive de masă, a-

sigurându-se cuprinderea tot mai largă a studenților în cadrul competiției naționale „Dacia”.

Uniunea Asociațiilor Studenților Comuniști din Centrul universitar Timișoara se va ocupa permanent de îmbunătățirea activității cluburilor și asociațiilor sportive studentești, de a întări munca politico-educativă în rîndul sportivilor de performanță, de a contribui la creșterea numărului sportivilor studenți cuprinși în campionatele naționale și în confruntările internaționale, la cît mai buna pregătire a acestora.

Se va contribui la extinderea bazei materiale a activității sportive de masă, prin organizarea unor acțiuni de muncă patriotică ale studenților, prin afectarea unor fonduri de către Consiliul U.A.S.C. împreună cu organele de învățămînt.

11. Asociațiile studenților comunisti se vor ocupa într-o mai mare măsură de îmbogățirea conținutului educativ al acțiunilor turistice pentru a contribui, și pe această cale, la cunoașterea realizărilor județului și țării noastre, la cultivarea în rîndul studenților a dragostei și devotamentului față de patrie și partid, a hotărîrii ferme de a face totul pentru ridicarea țării pe cele mai înalte culmi de progres și civilizație.

12. Asociațiile studenților comunisti își vor intensifica întreaga activitate în căminele și complexe studentești pentru a determina antrenarea tineretului universitar la acțiunile de autogospodărire — importantă pirghie educativă —, urmărind permanent sporirea preocupării studenților pentru păstrarea avutului obștesc. Cu prioritate se va urmări asigurarea ordinii, disciplinei și curățeniei, respectarea întru totul a Regulamentelor de cămin și cantină. Totodată se va extinde aria acțiunilor cultural-educative organizate în cămine și cantine.

13. Asociațiile studenților comunisti vor acorda o atenție deosebită, sub conducerea organizațiilor de partid, perfecționării permanente a vieții de organizație, astfel încît colectivele studentești, studenții înșiși să participe direct la adoptarea și aplicarea tuturor hotărîrilor privind propria activitate, formarea lor pentru muncă și viață. Asociațiile studenților comunisti vor urmări traducerea în viață a deciziilor adoptate, vor promova principiile muncii și conducerii colective, vor asigura creșterea permanentă a răspunderii fiecărui membru, în îndeplinirea sarcinilor ce revin, vor milita pentru statornicirea unui puternic climat de ordine și disciplină în fiecare colectiv studentesc.

O atenție deosebită se va acorda în continuare selecționării promovării și perfecționării cadrelor, astfel încît acestea să constituie o prezență activă în mijlocul studenților, să acționeze cu promptitudine, în spirit revoluționar, în toate împrejurările, pentru realizarea sarcinilor încredințate, oferind tineretului universitar adevărate exemple de conduită politică, morală și profesională.

Se va asigura un larg schimb de experiență între organizațiile A.S.C. din centrul universitar, precum și din alte centre universitare, în diverse domenii, aducîndu-se astfel o contribuție sporită la ridicarea calității și eficienței muncii de educație a tineretului universitar.

14. Ca parte integrantă a organizației municipale și județene a Uniunii Tineretului Comunist, Uniunea Asociațiilor Studenților Comunisti din Centrul universitar Timișoara va continua eforturile de realizare a unor activități comune, profesionale-stiințifice, politico-ideologice, cultural-artistice și distractive, sportive și turistice, împreună cu celelalte categorii de tineri, în primul rînd cu tineretul muncitoresc,

aducîndu-și astfel contribuția la formarea în spirit revoluționar a viitorilor specialiști, la întărirea unității tinerei generații în jurul partidului.

15. Exprimînd mîndria și satisfacția tuturor studenților timișoreni pentru prestigiul deosebit și larga apreciere internațională de care se bucură astăzi patria noastră, Conferința dă glas adeziunii depline și studentimii la întreaga politică externă a partidului și statului nostru.

Conferința reafirmă hotărîrea fermă a studenților de a contribui la realizarea și întărirea unității de acțiune a tinerei generații de pretutindeni în lupta împotriva vechii politici imperialiste de dominație, forță și dictat, pentru pace, securitate și cooperare, înlăturarea dezarmării și, în primul rînd, a dezarmării nucleare, pentru instaurarea unei noi ordini economice internaționale, pentru făurirea unei lumi mai bune și mai drepte.

Organele și organizațiile A.S.C., împreună cu organele de învățămînt și reprezentanții asociațiilor naționale vor acționa pentru sprijinirea cetățenilor străini veniți la studii în centrul nostru universitar, pentru integrarea corespunzătoare în viața universitară, pentru dezvoltarea continuă a legăturilor de prietenie dintre studenții români și aceștia, ca o contribuție specifică la amplificarea raporturilor de solidaritate statornicite între țara noastră și țările din care aceștia provin. Un rol tot mai mare în realizarea activităților cu studenții de peste hotare trebuie să aibă birourile de an, consiliile U.A.S.C. (A.S.C.) de la nivelul facultăților și institutelor.

Se vor organiza periodic la nivelul centrului universitar, în institute și facultăți întîlniri cu cetățeni străini aflați la studii în țara noastră, îndeosebi cu cei din anul I, în cadrul cărora se vor aborda probleme legate de participarea acestora la activitatea de pregătire ca viitori specialiști, alte probleme privind condițiile de viață și studiu.

Vor fi extinse acțiunile organizate cu studenții străini pentru cunoașterea țării și poporului nostru, a realizării oamenilor muncii. În acest scop vor fi organizate vizite la unități economice și instituții, excursii etc.

La toate nivelele asociației se va acționa în continuare pentru atragerea largă a studenților de peste hotare la toate acțiunile organizate de A.S.C. Totodată vor fi sprijinite asociațiile naționale în organizarea unor acțiuni proprii cu caracter profesional, cultural, sportiv.

16. Se va acționa pentru realizarea sarcinilor de plan privind veniturile extrabugetare ale U.A.S.C. C.U., se va asigura cheltuirea judicioasă a fondurilor pe care le avem la dispoziție, astfel, încît, să sporească eficiența acțiunilor desfășurate. În acest scop, bugetul C.U.A.S.C. C.U. (anexa) va fi defalcat pînă la nivelul de institute, facultăți și an de studiu.

Conferința Uniunii Asociațiilor Studenților Comunisti din Centrul universitar Timișoara, dînd expresie voinței unanime a tuturor studenților timișoreni de a-și consacra întreaga capacitate de muncă și creație, elanul tineresc, traducerii exemplare în viață a hotărîrilor Congresului al XII-lea al P.C.R. a orientărilor și indicațiilor secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, adresează chemarea de a răspunde, prin noi fapte de studiu și muncă, grijii și încrederii partidului, de a contribui într-o măsură mereu sporită, alături de toți tinerii, împreună cu întregul popor, la făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintarea României spre comunism.

PLANUL

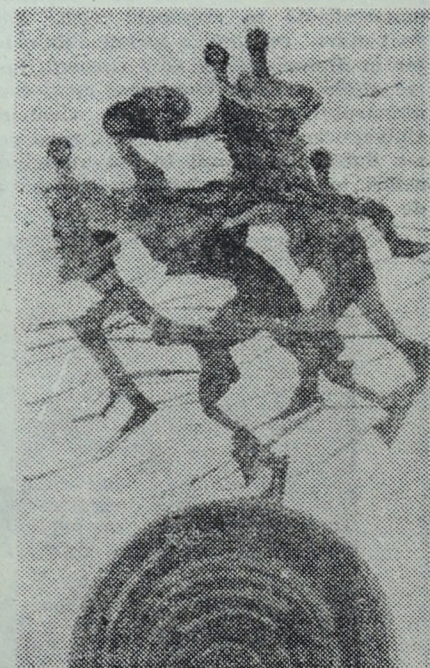
de venituri și cheltuieli al U.A.S.C. din
C.U. Timișoara pentru anul 1989

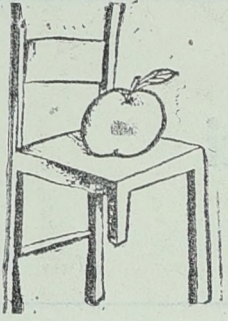
I. VENITURI

crt. Nr.	Natura veniturilor	Plan aprobat
1.	Sold mijloace speciale extrabugetare la 31 dec. 1979	240.000
2.	Venituri din activit. de muncă patriotică	600.000
3.	Venituri din activități culturale	250.000
4.	Venituri din activități turistice	50.000
5.	Cotizația de membru U.A.S.C.-C.U.	30.000
6.	Publicații studentești	180.000
7.	Alte surse	11.000
	Total venituri proprii	1.366.000
8.	Subvenție de la bugetul de stat	2.900.000
	TOTAL VENITURI	4.261.000

II. CHELTUIELI

Natura cheltuielilor	Din finanțare U.A.S.C.R.	Din mijl. sp. extra-bugetare	Total
Ajutoare sociale în bani	191.230	—	191.230
Ajutoare sociale în îmbrăcăminte	200.000	—	200.000
Concursuri profesional-stiințifice	40.000	20.000	60.000
Contribuții pt. excursii de sf. săpt.	160.000	50.000	210.000
Contribuții pt. excursii din vacanțe	60.000	15.000	75.000
Contribuții pentru excursii externe	—	82.550	82.550
Materiale și echipam. pt. turism	30.000	20.000	50.000
Propagandă turistică	—	2.000	2.000
Campionate universitare	12.300	—	12.300
Cupa tineretului	19.000	—	19.000
Materiale și echipamente	10.000	—	10.000
Amenajări baze sportive	60.000	—	60.000
Festiv. naționale și pe centru univ.	13.000	20.000	33.000
Concurs distr.-educ., spectacole	120.000	200.000	320.000
Mater., echipam și instr. muzicale	100.000	105.000	205.000
Întret. și repar. echipam	15.000	20.000	35.000
Reparații curente la clădiri	200.000	415.310	615.310
Reparații la mijloace de transport	25.000	15.000	40.000
Editarea și difuz. public. stud.	—	180.000	180.000
Colocvii, seminarii etc.	34.000	14.000	48.000
Materiale audio-vizuale	20.000	—	20.000
Indemnizații și premii activ	36.900	50.000	86.900
Conferințe de alegeri	2.000	—	2.000
Alte cheltuieli (retribuții personal muncitor, asigurări sociale, întreținere baza materială etc.)	1.490.360	152.140	1.642.500
TOTAL GENERAL	2.900.000	1.361.000	4.261.000

A TRIBUTELE DE VER

Cimp de continuitate

Trebuie să privim profundele prefaceri petrecute în țara noastră în ultimii treizeci de ani, ca un fenomen programatic, unitar, dinamic, echilibrat, armonios, ca o simbioză organică între cantitativ și calitativ.

Fără îndoială, privit prin prisma utilității sale, evoluția fenomenului universitar nu poate fi separată de aceste mutații politico-economice și social-culturale intervenite în realitatea noastră socialistă. Remodelarea procesului de învățământ și a structurilor sale instituționale, sistematizarea la scară națională a spațiului universitar, inseratul în urban și integrarea învățământului — cercetare — producție — iată câteva din dezideratele majore ale învățământului superior românesc, a căror realizare se înfăptuiește într-un sistem dinamic, deschis continuu modernizării.

Dezvoltarea școlii superioare românești pe aceste coordonate, implică existența unei baze tehnico-materiale corespunzătoare, la a cărei realizare un rol de seamă revine arhitecților. Ne-am adresat tovarășului conferențiar arhitect HARALAMBIE COCHECI, șeful secției Arhitectură din cadrul Facultății de construcții a Institutului Politehnic „Traian Vuia”.

— Vă rog tovarășe conferențiar, în calitatea dumneavoastră de arhitect care a participat la studiile de dezvoltare ale învățământului superior din Timișoara, să ne spuneți care sînt proiectele viitoarelor obiective din centrul nostru universitar? —

— Intrebarea dumneavoastră ar putea primi un răspuns mai competent de la serviciile de investiții ale învățământului superior timișorean. Toțuși, profesiunea m-a obligat, iar cadrul larg democratic instituționalizat de participarea a tuturor oamenilor muncii la rezolvarea problemelor colective mi-a oferit posibilitatea de a mă număra printre cei care și-au adus și își mai aduc încă contribuția la problemele de sistematizare ale orașului nostru și la realizarea unor investiții.

Generațiile tinere care studiază astăzi în instituțiile învățământului superior din Timișoara poate nu știu că în urmă numai cu 15-20 de ani în zona Universității și a Complexului studentesc se practica agricultura.

Această raportare la trecutul foarte apropiat ne dă dreptul să definim coordonatele prezentului nostru socialist prin ceea ce putem numi dinamism, varietate, mișcare, umanism cu personificarea fluxului de energie materializată în ritmurile înalte ale dezvoltării economico-sociale. Referitor la dinamismul acestui prezent, între altele, este de menționat creșterea numărului de studenți din Centrul Universitar Timișoara care aproape s-a dublat în ultimii 10 ani ajungînd astăzi la 23.324 studenți înscriși față de 13.355 studenți în anul 1970.

A continuat să se dezvolte corespunzător și baza materială, au fost construite noi clădiri pentru învățământ, cămine, cantine, (Facultatea de electrotehnică, Institutul Agronomic, extinderea Facultății de mecanică, biblioteca universității, cantinele „U” și I.P.T. din complex ș.a.) În prezent sînt în execuție alte clădiri ale învățământului superior timișorean între care clădirea nouă a Facultății de inginerie chimică, clădirea nouă a Facultății de construcții, noile laboratoare ale Facultății de mecanică și altele. Se pregătesc studii pentru alte noi construcții destinate învățământului, între care aș menționa studiile pentru o clădire cu o sală plurifuncțională, cu spații pentru activități cultural-educative și spații de învățământ.

După cum se poate constata au existat și există preocupări pentru viitorul centrului universitar și aceasta presupune nu numai o creștere cantitativă a bazei materiale ci și o eficiență sporită în utilizarea ei, respectiv o preocupare calitativă.

Desigur problema imaginii viitoarelor obiective nu se pune numai pentru arhitecții și specialiștii în construcții ci în primul rînd se pune pentru factorii de decizie. Arhitectului i se cere ca prin creația lui să facă față cerințelor care impun depășirea unei lumi cu o imagine statică, să-și modeleze gîndirea corespunzător unei societăți construite pe baze dinamice și în acest sens să utilizeze pentru organizarea unui cadru de viață cu o largă deschidere către o calitate a vieții cit mai elevată. În acest sens sînt elaborate și coordonate de conducerea Institutului Politehnic studiile de dezvoltare pentru învățământul tehnic superior din Timișoara. Factorii de decizie trebuie să sprijine viziunea arhitecților prin alegerea celor mai bune soluții.

— Timișoara, ne oferă „modelul universitar policentric”, în cadrul căruia, universitatea matcă — construcția inaugurală — edificată în centrul istoric al orașului, începe să piardă din atributele dominanței, atît din punct de vedere urbanistic, cît și al vieții studentești, odată cu apariția noilor obiective de învățământ superior în interiorul țesăturii urbane existente. Care au fost în cadrul orașului Timișoara considerentele amplasării acestor noi clădiri? —

— Opțiunea pentru integrarea spațiului universitar în cel urban acceptată ca cea mai indicată soluție în cazul nostru și pe de altă parte condițiile specifice oferite de Timișoara, cu mari terenuri libere în zona bulevardului V. Părvan, au determinat apariția unui mare ansamblu universitar. În felul acesta multe probleme de cooperare funcțională cu alte zone de interes ale orașului au fost rezolvate și chiar unele probleme organizatorice au primit o rezolvare ce oferă posibilitatea unor adaptări elastice la cerințele învățământului.

— Tendința de integrare a spațiului universitar în cel urban se materializează prin realizarea unor edificii unice, cu valoare de simbol în ambianța citadină a arhitecturii ora-

șului. Ce ne puteți spune în acest sens despre ceea ce s-a construit sau este în curs de execuție în Timișoara? —

— Construcțiile pentru învățământul superior au fost și continuă să fie clădiri unice și ca atare oferă cîmp deschis creației arhitecturale în care dinamismul volumelor și aspectul lor original poate să atingă culmile arhitecturii moderne și să primească și valoare de simbol în ambianța citadină a orașului.

Trebuie să recunoaștem că ne aflăm că în perioada unor căutări pentru trasarea unei linii de viitor.

Arhitecturii, ca act de cultură, sîntem obligați să-i acordăm o mai mare atenție privind relațiile existente cu societatea, în sensul obținerii unei specificații și a unei amprente naționale.

De altfel ideea călăuzitoare în toate domeniile creației artistice pornește de la teoria conform căreia ceea ce este cu adevărat național este și cu adevărat internațional. Iată motivul pentru care conștiința tradiției este necesară și în procesul creației de arhitectură. Tradiția și arhitectura modernă cînd ajung să fuzioneze înseamnă unul și același lucru.

Deocamdată generația noastră s-a străduit în primul rînd să răspundă de o manieră favorabilă cerințelor de dezvoltare economico-socială în ritmuri înalte a societății noastre și în al doilea rînd să asigure generațiilor următoare cîmp de continuitate.

Interviu realizat de NICOLAE OANA

Ora clorofilei

E ora clorofilei. Neasemuită oră a clorofilei. Neînchipuită oră a clorofilei. Primiți flori, primiți flori; inimile au ieșit din hibernare, aerul dulce a ieșit din amforele meșteșugit încrustate ale primăverii, ochii s-au

deschis avizi de cruzimea clorofilei izbucnind cu toate puterile prin toți porii.

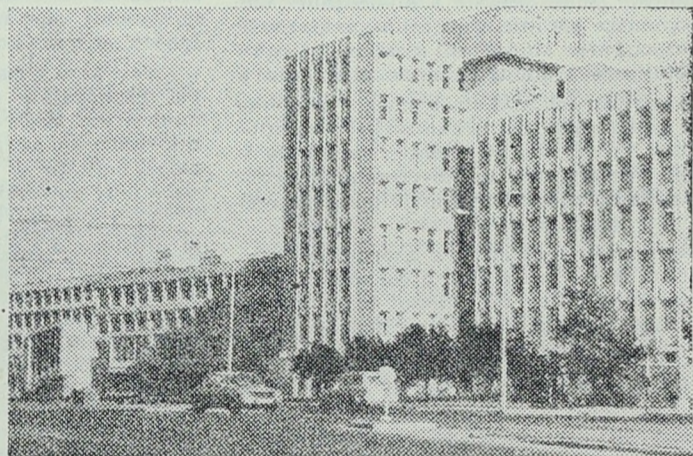
E ora înaltă a clorofilei, oră secretă în care sevele se împletesc în lungi frînghii coborînd generos la ferestrele noastre, întocmai unor imense limbi de clopot, lovindu-se de aerul tot mai sonor. E ora clorofilei, ora la care vin piticii minții și ne cheamă în mirifica lume a pădurilor nepătrunse ale cerului în care copacii și ierburile își obligă ochii la contemplare dureauasă.

Primiți flori, primiți flori; albe pe lujere dureros de fragile. Primiți flori, candido podoabe fișnite generos din pămîntul acesta pe care numai punînd urechea poți să auzi clopoțele secrete ale vieții, în această oră frenetică, oră neasemuită, ora clorofilei...

CONSTANTIN MARASCU

Biblioteca Universității la ora adevărului

Cea mai nouă construcție a Centrului universitar, Biblioteca centrală universitară, cunoaște în tot timpul funcționării sale o mare afinență de public (bineînțeles că afinența are drept urmare directă influența bibliotecii, aceasta fiind rostul său principal, să influențeze și să formeze cititorul). Un reportaj la ora adevărului trebuie să-și aibă în vedere pe principalii beneficiari, studenții. Astfel culegînd cîteva păreri am ajuns pe o obiectie formulată în mai toate aceste păreri, cu privire la sistemul de împrumut, introdus odată cu mutarea în noua clădire. S-a renunțat la cartotecile de intrare, special făcute pentru împrumutul de cărți și s-a ajuns la un sistem păgubos după cum o susțin toți cei întrebați, de împrumutarea a cărților în baza carnetului de student care, dacă ai cărți, rămîne la bibliotecă.

Intr-o discuție avută cu tovarășul Trițu Knejević, directorul bibliotecii, dînsul susținea că este mult mai bine așa, deoarece nici un cititor nu va ține cărțile prea mult. Tot dînsul spunea că această reglementare ar urma să țină doar cîteva săptămîni (sau trecut de atunci cîteva luni n.n.) pînă cînd se va organiza împrumutul numai pentru sală, urmînd să se angajeze un portar (de fapt cel puțin doi dacă se lucrează în schimburi n.n.) care va veghea ca fiecare student să aibă asupra sa carnetul de student atît cînd la intrare, cît și la ieșire. Apoi ar urma să se organizeze și secția de împrumut, cărți existente în mai multe exemplare și în special romane pentru filologie. Pentru împrumut se vor elibera cărți de intrare speciale. Am avea o obiectie la cele spuse de tovarășul director; împrumutul cărților, spune regulamentul, se face pe baza permisului de intrare. Carnetele de student sînt făcute pentru a se trece notele în ele și joacă rol de legitimație în orice împrejurare cînd se pune problema (și se mai pune). De asemenea, pe baza lor, studentul poate beneficia de anumite reduceri la spectacole, filme, competiții spor-

tive etc. Și pentru vedem acum întrebăm (și citesc toată să-mi văd că... (Suță Duru... partea mea, j... vor ei. Eu ar... lună, cînd în... tramvai. Și le... nu-i frumos”... „În sesiune e... buie să aduc... netul pentru... netul, să iau... așa. E un fel... sate. Atunci... se fac contro... să după cărți... arăt portarul... iar a doua zi... (Mihai Pogon... Obiectiile... deoarece sînt... sălilor de lect... spațiul în car... te din timpul... astea de lect... uși la fiecare... se deschide u... ultimul colț... dacă urci sc... porți în vîrf... Popa, IV filo... ranjează zgor... n.n.) decît în... totul și atunc... da Chișrău, ... să învîlă la U... greu să te stu... lectură de ai... ca niște vase... zgomotul se... I.A.C. Electr... la „U” pentru... de lectură, ia... ca vai de el... n.n.), cam 75... aici sînt de... pentru parțial... trâm cum pu... troale, nu ne... Angela Loghi... Alte opinii... „Clasific... întotdeauna f... numele lui S... fel pe fișe da... Stanciu. O ce... ne-a scăpat f... este în două... xemplar este... clasificarea z... meo Poenaru)... te cărți de s... noua clădire... tul de științe... m-au trimis f... la mijloc (al... Pătrașcu, III... Prin bunăv... Lucia Jucu A... mitetului sînd... tras din Dare... vității desfăș... dical în peric... ianuarie 1980... astfel: „În... muncii de do... cadrelor didac... misia profesio... terial cuprinz... liorare a acti... conducere a... niversitate. S... nui consiliu c... du-se atribuți... du-se reactive... lor didactice... centrală, în s... de organizare... teilor centr... R.S.R., elabor... La inițiativa... Comitetului s... roului senatul... înță. Cu triste... la organizare... desfășurat nic... îndrumării sa... lament, direct... FOR

în ultimul an a fost copleșit de greutățile ivite prin mutarea bibliotecii în noua clădire, operație neîncheiată încă" (sublinierile ne aparțin). În ce ne privește, noi sperăm într-o încheiere grabnică a acestei operații (lucru avantajos pentru ambele părți) și de asemenea, sperăm că în problema carnetelor de student, se vor lua (în sfârșit) hotărâri favorabile. Altfel, am avea nevoie de carnete de student în dublu exemplar.

Pledind pentru o mai bună organizare, care să avantajeze sutele de studenți ce-și petrec o bună parte din timp în noile săli de lectură ale

rința de a da o mână de ajutor cât mai eficientă o parte din studenți vin după-amiaza să ajute la descărcarea unor mașini, precum și pentru executarea altor munci necalificate în incinta șantierului.

La câteva sute de metri mai încolo pe un alt amfiteatru al muncii, am descoperit o grupă de la Facultatea de tehnologie chimică, anul I. Aceștia sînt părtași la efortul general al studenților facultății pentru construirea noului lăcaș de studiu, 27 de studenți, majoritatea fete, au lucrat de zor pentru a curăți șantierul, pentru a pune ordine între materialele lui, a-

cînd cadrul didactic vorbește prea încet, nefiind ajutat nici de acustica sălilor noastre.

● Dorina Slănină II MG: „Există cursuri la care nu mai găsești locuri în față și cursuri la care nu găsești locuri în spate. Așa am pățit eu acum”.

● I. P. I MG: „Pur și simplu sînt miop, așa că n-am de ales”.

● Claude I. Karam II MG (Liban): „Prefer banca întii pentru că nu vreau să scap nici un cuvînt din curs. Cred că prezența la toate cursurile, dar nu numai o prezență fizică, facilitează enorm drumul spre performanțele dorite” (Claude este student de nota 10, n.r.).

● D. T., II MG: „Nuuuu, te-au păcălit colegii, eu nu stau niciodată în banca întii, ci dimpotrivă. Prezența cadrului didactic în apropierea mea îmi dă în permanență sentimentul că sînt privit, studiat, și faptul se repercută negativ asupra capacității mele de atenție și concentrare. Pentru planșe și diapozitive folosesc un binoclu de teatru pe care-l port în permanență cu mine”.

● A. M., III MG: „Îmi este destul de greu, știu însă de la colegii mai mari că la examen număratoarea va începe de la 5 în sus”.

Iată, însă, studentul din banca întii văzut din-alt unghi, acela al cadrului didactic. A participat la acest dialog, cu amabilitatea-i recunoscută, tov. prof. dr. Louis Turcanu, prorectorul I.M.T.:

— Ce bancă ați preferat d-voastră ca student?

— Locurile din primele bănci.

— Aveți un motiv anume sau doar obișnuința?

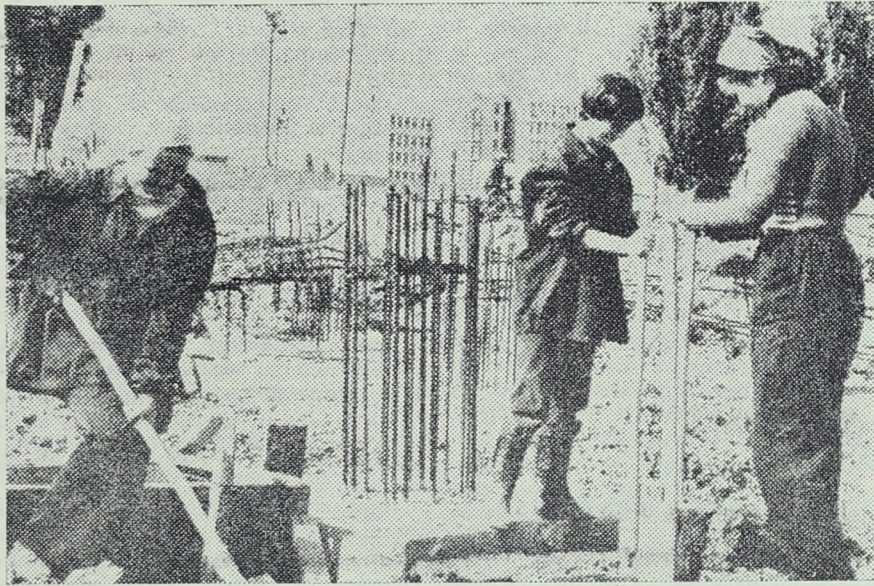
Da, mai ales față de acei dascăli care îți se adresau și sufletului și minții, în același timp, doream să realizez o și mai mare apropiere spirituală. Simțeam că acest fapt mă ajută să asimilez mai bine noțiunile predate.

— Ca și cadru didactic, are vreo semnificație pentru d-voastră locul ocupat de un anumit student în sala de curs?

— Cred că da, în măsura în care înțeleg că apropierea lui fizică traduce și interesul lui pentru materie...

— Ce credeți despre studenții din banca întii?

— Considerînd „banca întii” ca un simbol, deci incluzînd aici și pe studenții din rîndul al II-lea și al III-lea, ... cred că ei reprezintă studenții cei mai conștiințioși ai anului. Studentul din banca întii nu prea lipsește pentru că îi sesizezi absența. Simulanții se trădează.

bibliotecii, nu putem trece cu vederea cazurile (e drept, puține, dar care umbresc o activitate în ansamblu meritorie) ce nu cadrează, în genere, nu numai cu atmosfera universitară, ci cu normele cele mai elementare ale bunului simț. Sintem pentru o bună organizare a fiselor din bibliotecă, dar ce avem de spus împotriva celor ce comit acte de adevărat vandalism, smulgînd pagini din volume rare, aflate în fondul Universității? Am dorj să-i întrebăm pe colegii noștri filologi, oare își subliniază cu la fel de mare înverșunare filele propriilor cărți, procurate cu atît de mare bătaie de cap? Cum am putea apoi judeca pe acei studenți (și mai ales studente) ce comit în incinta bibliotecii scene „lirice” care ar pune pe gânduri pe cei mai fanateziști producători de literatură de specialitate? Nu depinde decît de noi, stimați colegi, crearea unui climat care să facă cinste unei bibliotecii de prestigiu, cum este cea a Universității din Timișoara. Este drept, există multe probleme ce nu pot fi rezolvate decît de foruri superioare, dar comportamentul civilizât față de carte este o datorie elementară a oricărui om, iar a noastră, a viitorilor specialiști și oameni de cultură, în cel mai înalt grad.

Dorim așadar, ca pe viitor atmosfera bibliotecilor timișorene să fie una de adevărat respect față de cultură, atît din partea noastră, cît și a celor chemați să sprijine studiul de zi cu zi al studenților timișoreni.

IOAN MORAR
CORNEL BOGDAN
GHEORGHE SECHEȘAN

Prima zi de muncă

Pentru cei 13 studenți ai grupei a IV-a din anul II IF, de la Facultatea de construcții, prima săptămînă de practică din acest semestru a început în condiții dintre cele mai bune. La ora la care i-am vizitat terminaseră de dat jos cofrajele și de curățat incinta șantierului, de la noua clădire a Facultății de construcții, și sîpau gropi pentru fundație. Ștefan Barbu, șeful grupei, îmi spunea că din do-

sigurînd în același timp aprovizionarea cu materialele necesare a „mes-terilor” de pe șantier, contribuînd astfel la dispariția unor timpuri morți din viața constructorilor.

Nu mai cuvinte bune aveam să aflu despre activitatea depusă de studenți și pe șantierul noii cantine a Politehnicii. Obiectul elogiilor aduse de maestrul Tudor Enasut era grupa a V-a a anului II Îmbunătățiri funciare. Studenții acestei grupe au contribuit din plin la asigurarea transportului de materiale, la curățarea geamurilor, la efectuarea curățeniei și transportul pieselor de mobilier. Maistrul Tudor este convins că beneficiînd de un ajutor la fel de prețios din partea studenților sînt condiții pentru ca această cantină să poată fi dată în folosință chiar în cursul unui martie.

Trei ipostaze ale activității de muncă patriotică și practică productivă a studenților Institutului politehnic. Trei ipostaze care reprezintă tot atitea exemple de angajare pleneră a studenților în îndeplinirea unor sarcini legate de buna desfășurare a procesului de învățămînt.

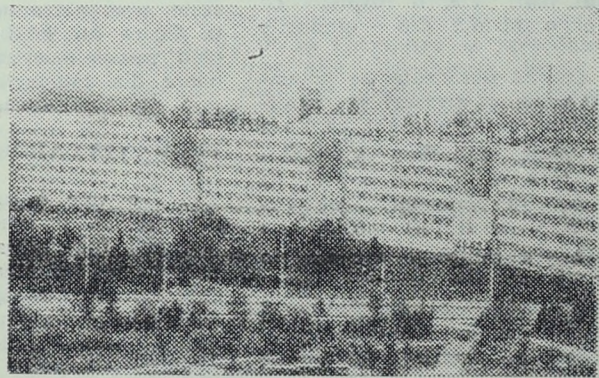
MARIUS EPURE

Studentul din banca întii

Unul dintre privilegiile studenției este și acela de a-ți putea alegele locul preferat în bancă: lîngă tablă, lîngă fereastră sau lîngă colega care de două zile a început să-ți zîmbească. Mai în față sau mai în spate, în funcție de obișnuință. Unii dintre colegii noștri preferă banca întii și, poate nu o dată, privindu-i din spate, de la diferite distanțe, ne-am întrebat, din pură curiozitate sau cu malițiozitate, „De ce?”.

● Mariana Birzu: V MG: „Prefer banca întii pentru că mă obligă în permanență să fiu atentă. Totodată, cred că în acest caz se micșorează așa-zisa distanță cadru didactic — student în favoarea ambelor părți. Am numai amintiri plăcute din banca întii”.

● Matusz Petru, MG: „Uneori stau în banca întii la cursurile care mă interesează în mod deosebit, sau

Față-n față... cu realitatea

● ANCHETA PE MARGINEA MODULUI CUM AU FOST REZOLVATE CITEVA DINTRE PROBLEMELE STUDENȚILOR

1. În nr. 48 (august 1979) al revistei noastre, la cererea unor studenți căminști, locatari ai căminului 22 C, publicăm faptul că în căminul amintit „nu există planșete, studenții fiind nevoiți să-și lucreze planșete și pro-

iectele cerute de obligațiile profesionale... în pat”. Răspunsul tov. Gh. Ciucă, șeful serviciului social I.P.T. era foarte încurajator. Dar, cum vorbesc faptele?

Tov. Cucu Eva — administrator — „am primit 74 planșete și le-am repartizat studenților pe baza solicitărilor lor: Faptul a fost anunțat printr-un afiș la poartă”.

Din discuțiile cu cîțiva studenți de la diferite nivele am înțeles că doar fericirii soartei au reușit să procure planșetele dorite deși ele sînt necesare, cel puțin una în fiecare cameră (173 camere). Totodată, în magazia căminului, praful (ignoranței) se depunea pe 15 planșete care-și cereau dreptul la folosință. Iată o situație ciudată care își caută urgent rezolvarea.

2. Tot în nr. 48 la revistei dădeam expresie dorinței studenților de la căminul 14 C (familisti) de a li se repartiza încă o butelie de aragaz, din motive întemeiate. „Este posibil...”

... Spunea tot tov. Gh. Ciucă, promișînd că se va ocupa „personal” de această problemă. Iată răspunsul primit de la tov. Ortansa Simonetti, administrator: „Mulțumim redacției „F.S.” pentru sprijinul acordat și serviciului social al I.P.T. pentru înțelegerea arătată. Butelia a sosit cu promptitudine și ne este de mare folos tuturor, dar mai ales celor 74 familii cu copii mici”.

3. Reproducem un fragment din scrisoarea adresată redacției de căminiiști de la 7 C și publicată în nr. 51 (decembrie 1979) „Nu avem nici o sală de lectură liberă... Conducele (sint) înfundate, iar mobilierul se lasă prea mult așteptat. Conviețuirea cu zugravii care lasă murdărie peste tot și fac fel de fel de zgomote devine tot mai grea”. Din răspunsul Comp. social-administrativ al I.P.T. cităm: „... știm că există probleme, dar căminul se află în atenția noastră și dorim ca în scurt timp să-l facem „cartea de vizită” a complexului”. Realitatea, la fața locului, arată într-adevăr că există preocupări în acest sens dar că strădaniile s-au oprit undeva pe la jumătate, în drumul lor spre realizarea desideratului amintit. Încă există o sală de lectură (sau club) — magazie, chiuvețele se înfundă permanent și nu numai din vina studenților, lipsesc grătarele de la baie ceea ce constituie o gravă abatere de la regulile stabilite de igienisti etc. Deci, factor vizați, mai treceți pe la 7 C!

4. Tot în revista noastră din decembrie 1979 am dat publicității i promisiunea tov. prof. Florin Dumitrescu, director cu probleme administrative al I.M.T., făcută (prin noi) studenții-

lor căminști de la Medicină care solicitau înființarea unui post telefonic în căminul I.M.T.. Răspunsul a fost favorabil, vizînd înființarea „în vacanța de iarnă” a unui post telefonic interurban și unul intern”. Rezolvarea a fost doar pe jumătate, telefonul interurban fiind încă în stadiul de fire atrîrnate (urît) pe perete.

5. În nr. 45 (iunie 1979) serviciul social al I.P.T. promitea montarea de difuzoare în camerele căminelor 19-22 C la cererea locatarilor acestor cămine. Și s-a ținut de promisiune! Difuzoarele au sosit, urmînd doar a fi montate de studenții de la Electro.

DANIEL BUMB
MARCEL BUMB

„CADRA I/A URMATA DE-O „PROPUNERE SI O „SOLUTIE“

Visarella Naos. Inca raposatului Kalb Iregnic continua sa stea prostita pe treptele bisericii observind ca prin vis trecatorii care se perinda prin fata ei. Apoi, din timp in timp, clipeste a mirare isi pipaiete mainele cernite si izbucneste, la intervale regulate, in plins, lovind cu ciuda piatra rece si umeda. Atitudinea ei da multa bataie de cap unui militan care, dupa ce vreme de vreo doua ore a privit la femeie, la inceput banuitor, apoi cu compatiune, se scarpina cu un gest de neputinta in crestetul capului, pendulind de pe un picior pe altul si isi reia in cele din urma locul in ghereta de sticla aici, trebuie sa spunem cititorilor, toata aceasta intimplare se petrece intr-o zi mohorata de noiembrie, ceatoasa si friguroasa.

Toți cei care o cunosc pe Visarella, știu că ea este o distinsă personalitate a acelei așezări, controlată în gesturi, în afirmații, gravă și tristă mai ales de când a suferit marele necaz datorat dispariției neașteptate a tatălui său, profesorul Kalb Iregnic. Deci, cu atât mai firească e nedumerirea celor ce se întreabă, și pe bună dreptate „Oare ce s-a întâmplat cu domnișoara Visarella, ce întimplare neașteptată i-a cauzat starea aceasta, hotărârea de a sta nemiscată pe treptele bisericii de la ora opt dimineața și pînă acum cînd, iată, începe să se întunece?”.

CADRA NON-AMBIGUIZARI

Pentru a încerca să dăm o explicație acestei neașteptate purtări, trebuie neapărat să ne amintim că astăzi se împlinesc șase luni de la moartea profesorului, adică tocmai termenul legal pentru desigilarea imobilului și anunțarea dispozițiilor testamentare. Să ne întoarcem așadar în imobilul cu numărul șapte din strada „Reculegerii”, și să vedem ce s-a întimplat în clipa cînd moștenitorii, împreună cu organele, în drept au pătruns în camera răsposatului... 6

CADRA 1 (— Infinit)

După noaptea aceea stranie, Kalb Iregnic ar fi dat orice să-și explice, ba mai mult, să retrăiască evenimentele bizare, de a căror veridicitate, cu fiecare dimineață murită, se îndoise tot mai des, și asta în ciuda faptului că imaginea lor devenise tot mai vie, îi răspise cu fiecare zi o fărîmă din gândurile sale.

Și în această dimineață de noiembrie, ora șapte și treizeci de minute, stătea în pat, conștient că s-a trezit de mult, însă fără să deschidă ochii, fără să încerce o cît de mică mișcare a ploapelor. De altfel, încercarea ar fi fost inutilă căci în cameră era întuneric beznă, un întuneric dens, pătrunzător. Uneori acest întuneric îl îngheța pe Kalb pentru că în momentul imediat următor o senzație stranie, de om mort să pună stăpînire pe el, un fel de frig care însă, în loc să-i paralizeze creierul, îl dinamiza era un mecanism ciudat ce pornea din dreptul inimii, un fluid atît de rece încît îl excita, îi cuprîndea la început membrele, apoi, urca înspre creier și din nou coboară în viscere care, și ele începeau să-l ardă, apoi fluidul ajungea în picioare, totul se desfășura în cîteva secunde, dar Kalb se obișnuise în cele șase luni să urmărească etapă cu etapă traseul aceluia fluid diamantin, acel frig înspăimîntător care în realitate îl ardea...

TAN SADAPIR și-a atins țelul *)

MOTTO :

„Ce văd ? Cerească icoană / S-alege
în oglindă ca-n bulboană !”
(Goethe, Faust)

CADRA I/A (PROPUSA)

„Acum deschid ochii, iată tabloul maestrului TAN SADAPIR, acum șase luni, noaptea aceea, el a dispărut din fața mea, el dispărea din fața mea, am ajuns acasă, frigul cumplit îmi macină măruntaiele, dispărea cînd deschid ochii, tabloul maestrului, tabloul sau maestru însuși...”. „Acum pactul e încheiat acum am cîștigat ce căutam de mii de ani, tu sint eu, eu sint tu, eu sint eu, eu sint tu...!”. Își aminti că în dimineața aceea, cînd ne trezise pentru înfrîta dată cu senzația frigului înspăimîntător în măruntaie, privise pe fereastră și văzuse un cortegiu funerar care tocmai ieșea din imobilul său, zărise cunoscuți, figuri îndoliate, o sete ne bună de a rîde îl cuprînsese, ca și acum, gîndindu-se la cortegiul funerar...

CADRA (+ infinit) — NEGATIVA

dar Kalb se obișnuise în cele șase luni să urmărească etapă cu etapă traseul aceluia frig înspăimîntător, care, în realitate, îl ardea, de multe ori avusese sentimentul că o masă de metal înroșită devenise el însuși, și asta pînă în secunda cînd deschizînd ochii, regreta senzația aceea. În întunericul dens și rece el se simțea o masă de lavă înroșită dar care, curios, nu emana temperatură firească, nu încălzea întunericul dens, dimpotrivă, îl făcea mai rece încît, dacă cineva ar fi pătruns în încăperea în momentul cînd Kalb deschidea ochii, ar fi trăit senzația pe care o au muritorii înainte de a expira ultimul centimetru cub de aer pentru ca apoi, în secunda imediat următoare, cînd deschidea ochii un fulger albastru și rece să se elibereze și atunci camera devenea strălucitoare-violetă un violet înspăimîntător, căci totul devenea haos. Kalb însuși nu înțelegea unde se găsește, pînă zărea pe peretele din fața figurii lui TAN SADAPIR, pînă cînd însuși maestrul părea să coboare din tablou...

PROIECȚIA CADREI I (a) (SOLUȚIE)

... o sete ne bună de ris îl cuprînsese, ca și acum, gîndindu-se la cortegiul funerar, apoi întimplarea i se ștersese din memorie „poate prea repede”, gîndi el rememorînd-o acut, dureros de acut, o simți ca pe o schiță înfrîptă adînc, solid în mecanismul complicat, perfect, creierul său, acest mecanism voluptos și monstruos, jucînd strategia onestității, jucînd strategia...

CADRA METONIMICA PROSPECTIVA

„Atunci se declanșează starea de repaos total, de fixare în spațiu și timp, cînd tu însuși ești conștient că nu mai există, cînd lianele, monștrii verzi, obsedant de verzi, ele, lianele s-au oprit pentru o clipă din înaintarea lor distrugătoare, sau rămîn fixate acolo sus în aer, un joc de-a împletirea, agățarea de stîlpi de aer deveniți aproape materiali și verzi, deși și impunători, dar ficși...

noastră întîlnire, peste șase luni vei afla și ultima dintre taine... Jocul are regulile lui

CADRA 3 REFLEXIVA

... jucînd strategia onestității, jucînd strategia lealității, Kalb coboară acum din cadru, se apropie de patul în care Kalb se simte cuprins din nou de acea ciudată senzație, acel fluid rece, diamantin...

CADRA COMUTABILA

O MULȚIME DE PAȘI SE AUD PE SCARI, O MULȚIME DE PAȘI... „Eram foarte grăbit pe atunci, simțeam scurgerea timpului acut, și înspăimîntător cum eram, fără să înțeleg ce înseamnă veșnicia, mă grăbeam, doream să-mi îndeplinesc misiunea, datoria — numește-o cum vrei... Și fusesem pe punctul să obțin schimbul, dacă, într-o noapte, ceva straniu nu mi-ar fi tulburat și paralizat simțul. Cuvintele ființe începură să se deplaseze cu mare greutate, ca și cum ar fi purtat pe umeri o uriașă povară, deși, fie vorba între noi, povara aceea uriașă voi o purtați, căci s-au adunat multe de atunci. Priveam la ei, la felul ciudat de a se mișca, eram fascinat de această mișcare și poate de aceea nu am observat că se lăsa-se noaptea. Dar, pe măsură ce astrul luminos pierdea din strălucire un fapt ciudat se petrecea. În mers, înțelețele acelea lăsau în urmele lor dîre luminoase, fosforescente, fascinante. La scurtă vreme noaptea puse stăpînire deplină peste pădurea în care ne găseam, eu și ființele acelea. Lumina fosforescentă devenise atît de vizibilă încît, privind de sus la straniile traiectorii aveam impresia unei alte planete, unei lumii ferice. De la înălțimea la care mă aflam, vedeam peisajul de sub mine cuprins de o mirifică pînză de păianjen, fosforescentă și mereu mai densă. Îți dai seama că la un moment dat spațiile de întuneric se făceau tot mai mici pînă cînd ultimul personaj răsădă linia care umplu pînza, o împlini mai bine zis, așa încît, cînd trebuia să fi fost miezul nopții, cuprinse ținutul, intenționat și cu măiestrie desvîrșită țesătură, locul devenise un tărîm luminos...”

CADRA AUTOTELICA

pașii au ajuns lîngă ușă... mîini umblă la sigiliu... „Și acum adio Kalb, adio tansadapirkalb, kalbtansa dapir... Vocile se aud mai clar. Visarella chiar plînge, ce repede au trecut șase luni...”

Ușa se deschide, apoi se aprinde lumina, apoi totul se învîlmășește, cei doi avocați gonesc cu părul vîlvoi pe scări în jos, ceilalți moștenitori îi urmează cu fidelitate, doar Visarella Naos-Iregnic stă ca prostită și privește la cadavru descompus aflat în pat, nu o deranjează nici mirosul ucigător, nici șobolanii care mișună prin casă, nimic... nimic... sînt multe lucruri pe care mintea ei aburită refuză să le înțeleagă!

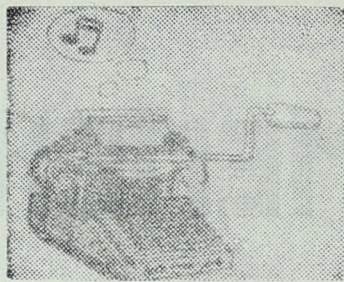
CADRA REDUNDANTA (FINAL PROPUS — SOLUȚIA X)

Citeodată, în zilele cînd se hotărâște să părăsească treptele bisericii și se îndreaptă înspre militanul din colț pentru a afla unde e strada Reculegerii”, Visarella e auzită de unii trecători indiscreți, întrebîndu-se: „De ce în fiecare noapte vi se ză alerg despuțată de vestminte printr-o pînză de păianjen, imensă și fosforescentă?”.

IOAN CRACIUN

* Fragment din ciclul „Contribuție la o istorie a lui Satan”.

AGENTE

Complicata stare de opțiune

„Dacă ar fi să-mi aleg o nouă facultate, aş alege-o pe cea care o urmez acum. In cei trei ani am îndrăgît-o atît de mult încît aş face asta fără nici o ezitare...” — ne spune unul din studenții Facultății de Zootehnie și Medicină veterinară. Cuvinte firești, pe care le spune orice student despre facultatea la care a venit din dragoste față de profesia pentru care se pregătește acum. Dacă, însă, adăugăm că ele aparțin unui tînăr care înainte cu cîtiva ani era elev la un liceu industrial, cu îndreptățite vise de a ajunge un bun electronist, și care nici nu știa atunci de existența acestei facultăți, ele devin mai puțin firești.

Care este calea acestei deveniri, cum a fost parcurs lungul drum al mecanicii fine și electronicii către zootehnie? Aveam să aflăm asta de la Nicolae Mirion, președintele Consiliului A.S.C. de la această facultate, omul care ascunde în el enigma prezentată anterior: „Nu aș fi știut de facultatea asta dacă prietena mea de atunci, soția mea de azi, nu ar fi fost studentă aici, pe atunci în primul an de studiu. Ambția „insuflată” de părinții ei m-a făcut ca într-un concediu, fără să știe cineva (lucram în acea perioadă într-o unitate industrială), să plec la Timișoara, să închid și să deschid, timp de 10 zile, ușile bibliotecii institutului, învățînd „pe rupte”, ca în final să-i ajung soției coleg de facultate... O evoluție, într-adevăr, interesantă. Cum a căpătat Nicolae Mirion această mare dragoste pentru facultatea sa aveam să aflăm însoțindu-l prin ferma zootehnică a Stațiunii Didactice și Experimentale a institutului și apoi în fața unui pahar cu vin, de prin părțile natale, în camera sa de cămin, aranjată cu mult gust. „Peregrinarea” noastră a început în biroul profesorului universitar Marin Miloș. Acesta a prins a ne vorbi despre baza materială a fermei zootehnice, formată din adăposturi noi, moderne, adecvate creșterii animalelor în condiții similare cu cele întâlnite în cele mai moderne unități agricole de stat și cooperatiste, o bază materială foarte utilă și pentru desfășurarea unei activități de cercetare aplicativă dintre cele mai rodnice, a cărei ultimă noutate, **nutretul unic**, este unicat pe țară, el însemnînd o valorificare a nutrețurilor grosiere (coceni, paie, etc.) care prin încorporarea de aditivi nutritivi, de surse de energie adecvată, de amestec de micro-elemente pe bază de ioni ai metalelor grele, de surse de vitamine liposolubile și substanțe minerale pe bază de calciu, își crește valoarea nutritivă, devenind nutrețuri foarte bune, realizîndu-se, totodată, și importante economii. Rînd pe rînd, parcurg toate avantajele pe care prezintă ferma pentru realizarea unui învățămînt integrat. Aspectul teoretic al „demonstrației” devenirii lui Mirion se conturează. Notez fidel conținutul ei, realizat cu mîndrie de către profesor: „Ferma realizează condiții propice pentru o pregătire profesională practică a studenților, dintre cele mai eficiente, aceștia avînd la dispoziție colecții de rase de animale ce pot fi crescute în toate zonele țării, în cadrul celor 4 pavilioane — bovine, ovine, suine și păsări. Studenții pot să cunoască aici toate aspectele muncii pe care o vor practica în viitor, fiind, în același timp, și participanți direcți la activitatea productivă din fermă. Fiecare pavilion poate fi considerat și o stație-pilot pentru cercetări tehnologice, cercetări ce sînt apoi recomandate unităților productive din zonă, cu care facultatea are încheiate contractele de cercetare și relațiile contractuale de livrare-desfacere, ferma fiind și o unitate productivă cu rezultate deosebite. Studenții, a căror activitate reprezintă aproape 80 la sută din activitatea productivă din fermă, sînt veritabile ajutoare ale cadrelor didactice și în munca de cercetare, anual finisîndu-se 25-30 de proiecte de diplomă, rod al cercetărilor asupra raselor de animale crescute în fermă. De asemenea, aproape 30 la sută din studenții își desfășoară activitatea în laboratoarele disciplinelor pretehnologice (alimentație, reproducție și fiziologie animală), după cum și în unități productive fruntașe din județul nostru”. Nicolae ține, însă, să-mi arate cum se realizează practic toate astea. Auzindu-l cum vorbește, cu emoție în glas, în timp ce-mi arată ferma, am realizat transformarea pe care a suferit-o. L-am ascultat atent vorbindu-mi despre micro-F.N.C.-ul (fabrica de nutrețuri combinate), despre pavilionul de creștere a suinelor, cu compartimentele așezate în ordine firească, începînd cu scroafele în pregătire pentru montă și terminînd cu îngrășătorii, despre microclimatul asigurat automat păsărilor, imitînd fazele unei zile obișnuite și încercînd să păcălească găinile, printr-o prelungire artificială a zilei, pentru cîteva ouă în plus, despre posibilitatea folosirii a 4 etaje într-o baterie pentru creșterea păsărilor, despre incubatorul tranzistorizat al lui Nicolae Burcea (anul IV, zootehnie), despre Adrian Siceanu (IV, Zootehnie), omul pentru care facultatea a însemnat materializarea unei idei personale foarte valoroase „Aparat pentru însămînțarea artificială a mătcilor”, contract cu „Apimondia” București, instalație cu caracter de unicat. Sau despre bovinele în stabulație liberă sau la iesle, despre adăpostul pentru oi,

cu furajare și evacuare a dijecțiilor pe cale mecanică, despre tratamentele curative pe care studenții le efectuează la animalele din fermă, despre clinica veterinară, dotată corespunzător, despre multitudinea de situații care se întîlnesc aici, despre cercurile de cercetare care funcționează începînd cu anul II de studiu, despre discotecă, despre tot ce înseamnă viața de zi cu zi a studentului. Nu mai aveam nevoie de explicații. Nicolae a fost cîștigat pentru zootehnie prin condițiile de studiu pe care i le-a oferit facultatea. Acum nu se mai gîndește la electronică (deși atunci cînd e nevoie realizarea unei instalații electrice se repede primul să o realizeze), ci la acei gîndaci care au apărut în furajele de la una din unitățile agricole ale județului, inițiatorii unei boli molsitoare, necunoscuți încă, gîndaci care-i dau multă bătaie de cap și care-i umplu, pas cu pas, prin cercetările pe care le face asupra lor, paginile lucrării pentru sesiunea de comunicări științifice și ale proiectului de diplomă. Și, ori de cîte ori este nevoie, se gîndește la problemele colegilor săi, probleme aflate pe masa de lucru a asociației. Iar dacă vrei explicația cea mai elocventă a felului în care un electronist poate să ajungă un foarte bun student la Zootehnie atunci ascultați-l pe Nicolae ce spune: „Numai dacă nu vrei nu poți deveni, aici la noi la facultate, un bun specialist...”.

„Profesorul” de vîrsta mea

„Profesorul” acesta este, fără îndoială, cel mai tînăr profesor din învățămîntul nostru superior. Tînăr el, tînără „meseria” lui. De fapt, impropriu „profesor”, căci ghilimelele ascund între ele o activitate pe care o profesază cei mai merituoși studenți ai Institutului politehnic „Traian Vuia”, cea de preparator. La început a fost ideea. Nu se știe de cînd, a cui. Ea apare, însă, prin anul 1979, în aprilie, fără să fie considerată de cineva păcăleală, pe agenda de lucru a Biroului Senatului institutului. Au urmat dezbaterile. Și regulamentele. Mai întîi unul, apoi au venit modificările, pe urmă, începînd cu 14 aprilie 1979, Regulamentul pentru recrutarea și funcționarea preparatorilor studenți, a devenit o realitate.

Preparatori — un termen nou care a stîrnit atenția generală. Și, odată cu ea, primele liste cu propuneri ale cadrelor, avizate de Consiliile A.S.C. și Consiliile profesionale, au ajuns să fie discutate de către conducerea institutului. Fără prea multe teorii, ideea a fost transpusă în practică. La Facultatea de Electrotehnică, de exemplu, după cum ne spunea tovarășul prof. dr. ing. Tiberiu Mureșan, decanul facultății, 6 din cele 7 catedre (exceptînd cea de Matematică) s-au îmbogățit cu tinere „cadre”. Studenți cu rezultate profesionale foarte bune, cu pasune pentru disciplinele de studiu pe care le „prepară”, buni activiști de asociație, deprinși a lucra cu oamenii, au preluat din programele de învățămînt pregătirea, organizarea și conducerea a 3 lucrări de seminar și 2 lucrări de laborator semestrial. Totodată, fiecare preparator trebuie să participe efectiv la contractele de cercetare ale cadrelor, în cadrul cărora primesc atribuțiuni concrete, urmînd ca rezultatele muncii lor să fie tipărite, acolo unde este cazul, în publicațiile de specialitate. Evident, experiența de studiu și cunoștințele acumulate de către acești studenți ai anilor IV și V își va spune cuvîntul mai ales în cadrul activității de cercetare și proiectare pe care ei o coordonează, participarea lor la orientarea tematică a cercetării studenților din anii mai mici, sau chiar a colegilor, oferindu-le noi posibilități de a-și diversifica și lărgi bagajul de cunoștințe de specialitate, o mai profundă integrare în problematica disciplinei în cadrul căreia lucrează.

Deocamdată acțiunea de „preparare” se conjugă la timpul prezent. Cu ce rezultate? Ni-o spun nu analizele de eficiență, care încă n-au avut loc, ci o privire atentă asupra cadrului pe care îl oferă ea activității didactice. Căci, în acest fel, cadrele didactice reușesc să-și descongeseze programul zilnic, rămînîndu-le un timp mai mare pentru activitățile de cercetare, preparatorii-studenți avînd sarcini concrete, stabilite semestrial de către cadre, chiar în elaborarea de noi lucrări de laborator, editarea de îndrumătoare și culegeri de probleme. Concomitent cu aceasta, tinerii „profesori” iau contact direct cu problematica muncii de cercetare, cu toate chestiunile teoretice ale disciplinei de studiu, cu aplicațiile ei practice. Învățînd pe alții, ei își consolidează zestrea de știință, o diversifică, o aplică concret. Cea de-a treia latură a acestui triunghi, studenții sînt puși într-o situație inedită, de a asculta un coleg, evident mult mai priceput. Și atunci întrebările și răspunsurile curg în limbajul prieteniei, firesc, noutățile venînd înspre student la nivelul său de înțelegere, sesizat mai corect de către colegul de generație decît de către un cadru didactic, mai în vîrstă, oricîtă experiență ar avea.

Ce ar mai fi de adăugat despre acești „profesori” mîmatură? Că activitatea lor este asimilată, în formele de învățămînt, ca muncă obișnuită și cotată corespunzător la stabilirea mediei finale la absolvire, că „preparatorii”, cum e și firesc, sînt membri ai Casei Universitare, că, din cînd în cînd, sînt scu-

țiți de anumite activități didactice specifice anului de studiu din care fac parte, că sînt printre primii la acordarea unor bilete de tabără, că au acces la documentația de la secțiile de imprumut, pentru cadre didactice, ale Bibliotecii institutului, că... Nu, nu sînt niște „favoritisme”, niște gratuități, ci este răsplata muncii lor, o condiție firească a desfășurării activității lor în bune condiții.

Am parcurs fugăr lista celor de la Facultatea de Electrotehnică: Afilon Heler, Cristian Purice, Adrian Budura, Alexandru Trică, Marius Ardelean, Dorin Isoc, Andrei Kun, Alexandru Arenstein, Gheorghe Gozan, Petru Brad, Mihai Chiosa, nume cunoscute de orice student al facultății, unele reîntîlnite pe Panoul de onoare al fruntașilor, altele în funcțiile de conducere ale Asociației studenților comuniști de la Electrotehnică. Nume care, și peste ani, vor face cinste dascălilor care i-au instruit, nume situate în primul eșalon al bătaiei pentru progresul științei. Sau poate, după cei doi ani de stagiatură în unități productive și un an ca ingineri stagieri cercetători în cadrul I.P.T., îi vom reîntîlni ca dascăli adevărați, „cu acte în regulă”, căuțînd să continue activitatea începută pe băncile facultății, ca preparatori.

Oricum, însă, inițiativa de la Institutul politehnic este demnă de a fi generalizată la nivelul centrului universitar, ea constituînd, fără îndoială, un pas înainte pe calea integrării studenților în activitatea de cercetare și producție, o mai profundă implicare a lor în conducerea și organizarea procesului de învățămînt, o ipostază a unui învățămînt modern și a largului democratism universitar.

PANORAMIC STUDENȚESC

Academicianul Eugen Macovschi a prezentat, în cadrul cercului de biostructură, o expunere pe tema „Cîmpurile biologice”. Despre energie și simergie” au vorbit în fața studenților prof. dr. doc. Ion Mănzatu, membru corespondent al Academiei R.S.R. și ing. Valeriu Popa. Un reușit spectacol în limba sîrbă au realizat formația de teatru a Studioului „Thalia” și grupul folcloric „Mladost”. Sub genericul „Ni-i visul plin de soare”, membrii cenaclului „Almatim” au susținut un micro-spectacol, la căminul 8 C... Se fac pregătiri pentru desfășurarea fazei locale a concursurilor profesionale „Traian Lalescu” și „Tudor Tănăsescu” și a concursului pe meserii „Traian Vuia”. În cadrul ciclului „A fi tînăr comunist” a avut loc o dezbateră intitulată „Obiective prioritare în dezvoltarea învățămîntului superior timișorean”. Cercul de presă s-a reunit pentru a discuta în prezența autorului, tînărul scriitor Teodor Bulza, cartea de reportaj „Lumini bănațene”. Reincep cursurile de ghizi organizate de Comisia de turism a Consiliului U.A.S.C. din C.U. Dintre proiecțiile de filme ale Cine-artei, din această lună, remarcăm „Cinci seri”, realizat de Nikita Mihalkov și „Găina sau vultur” realizat de Ivo Novak. „Balul mărtisorului” este organizat, în acest an, de studenții secției de Arhitectură, din cadrul Facultății de construcții. Cenaclul de literatură științifico-fantastică „H. G. Wells” își va sărbători, în 16 martie, 10 ani de existență. Amănunte în numărul viitor... Se pot folosi la întreaga lor capacitate, sălile de lectură din nouă clădire a Bibliotecii Universității. Sediul Consiliului A.S.C. de la Facultatea de zootehnie și medicină veterinară se află, deocamdată, într-o cameră de cămin. Asta zic prezentă în mijlocul studenților... Tradiționalele manifestări științifice din cadrul ciclului „Orizonturi politehnice”, desfășurate sub egida Festivalului Național „Cîntarea României”, au continuat prin expunerea „Conversia energiei electrice — procedeu M.H.D. și foto-voltaic” prezentată de șef de lucrări dr. ing. Ioan Boldea. S-a dat startul în întrecerile sportive desfășurate în cadrul „Daciadei”. La I.A.T. există obiceiul de a întrerupe alimentarea cu energie electrică, la orele dimineții, în anumite spații de învățămînt. Primele care s-au revoltat au fost calculatoarele... Printre laureații la concursul anual de creație organizat de Comitetul Executiv al Consiliului U.A.S.C. în colaborare cu redacția revistei „Viața studentescă” și „Amfiteatru” se numără și studenții George Boieru (locul I — publicistică), Daniel Vighi (II — proză) și absolventul Marcel Tolcea (III — poezie). Una din condițiile concursului este publicarea într-una din revistele sus-menționate. În unele cazuri condiția a fost necesară și arhisuficientă... Păcat că la arte plastice vederile sînt atît de înguste și nu ajung și pînă la Timișoara... A apărut „Paradox '80”, supliment al revistei noastre, realizat în colaborare cu cenaclul de literatură științifico-fantastică „H. G. Wells”. Din păcate nu-l mai puteți găsi pe la chioșcuri intrucît... s-a epuzat. Fotoreporterul nostru de acum cîtiva ani, Gheorghe Tărtan, este, de cîteva zile, un fotoreporter cu diplomă. Evident cu diplomă de... inginer zootehnist. A apărut „Orizonturi studentesti”, calendar pentru studenții anului I, un util curs la școala de asociație

Pagină realizată de: GHEORGHE CRISAN

UN LĂCAȘ CU MULTIPLE VALENȚE POLITICE ȘI SPIRITUALE

Transpunerea în viață a hotărârilor Congresului al XII-lea al Partidului Comunist Român în direcția educării tinerii generații și a indicațiilor tovarășului Nicolae Ceaușescu reieșite din cuvântarea la Congresul Educației și Învățămîntului găsesc la Casa de cultură a studenților din Timișoara un cadru propice, concretizat în programul de activități al cărui conținut, adaptabilitate și suptele conving. Este un program concret în acțiuni, gândit și — mai ales — desfășurat sub semnul unei deosebite calități, program cărui atributul de **sistematic** i se potrivește de minune — el cuprinzând activitatea ce se desfășoară în cadrul ciclurilor de dezbateri, al cercurilor aplicative, al cercurilor tehnicoștiințifice, al formațiilor artistice proprii, precum și al cenaclurilor literare, al grupurilor de creație etc.

românești, spectacole-lecție cu formații folclorice, spectacole comune ale studenților români cu mulți dintre studenții din alte țări care studiază la noi și care sînt membri activi în cercurile și formațiile artistice și participanți la toate manifestările organizate la Casa de cultură. „Student-clubul” este binecunoscut prin discoteca sa, microspectacolele, proiecțiile de filme de scurt metraj, recitalurile de muzică și poezie ș.a. În cercurile de creație se realizează lucrări literare, muzicale, de artă plastică, filme etc. — toate cu bogat conținut militant-patriotic, ce vor fi prezente în ediția a III-a a Festivalului național „Cîntarea României”.

Îmbunătățirea activității desfășurate la Casa de cultură a studenților este o constantă a cabinetului metodic, care acțiunea spre găsirea unor noi forme de prezentare a artei

Se organizează, de asemenea, acțiuni cu personalități de seamă ale vieții științifice și culturale, cu cercetători și inventatori — modalitate eficientă de cunoaștere și aprofundare a celor mai noi cuceriri ale științei, a valorilor culturii naționale și universale. Contribuția la educația ateistă și cetățenească se realizează prin dezbaterile din cadrul ciclului „Orizont materialist-științific” și al cenaclului de literatură științifico-fantastică „H.G. Wells”, prin valorificarea unor obiceiuri laice de către ansamblul folcloric „Doina Timișului”, prin acțiuni specifice la punctul de informare și documentare, filme și montaje diafon, fotogazeta „Contraste” etc. Ciclurile „Cinearta” și „Mapamond plastic” constituie elemente care duc la educația estetică, iar „Meridian-clubul” — la cunoașterea vieții și muncii din țările care au trimis tinerii să studieze în institutele noastre de învățămînt superior. Totodată, pentru studenții străini se organizează seri de filme documentare și artistice

studentești în municipiu, cuprinderea mai pregnantă în tematica cercurilor de creație a problematicei cu specific studentesc, menținerea formațiilor de tradiție, adecvarea conținutului activităților la specificul preponderent politehnic al Centrului universitar Timișoara, îmbunătățirea sistemului de lucru cu alte categorii de tineri etc.

În acest context, Casa de cultură a studenților din Timișoara atestă faptul că și-a creat și își perfecționează o bază largă de participare și de popularitate în rîndul tinerilor — români, germani, maghiari, sîrbi și de alte naționalități — care trăiesc, învață și muncesc împreună, iar pe de altă parte, valoarea unei experiențe în munca cu oamenii fructificată laudabil de cei care îndrumă activitatea acestui lăcaș de cultură. Cei peste 1.000 de tineri care trec zilnic pragul Casei sînt cel mai convingător argument al eficienței a ceea ce se desfășoară aici.

OIDIU CORDUNEANU

eseu

(...) Ceea ce ni se pare ciudat și cu totul demn de luat în seamă este faptul că tocmai metoda lui Wellek și Warren izbuteste să lumineze nu numai modelul structuralist de exegeză, ci mai ales esența fenomenului în discuție, specificitatea sa.

Dacă continuăm să considerăm, pe bună dreptate, **imaginea, metafora, simbolul și mitul** ca strat al întregului complex de structuri ale operei, care permite transpunerea operei în propriul ei discurs, prin **identificarea sensului** cu acel întreg complex, atunci trebuie să semnalăm că cei patru termeni sînt definiți, doi câte doi, prin însăși natura lor cea mai intimă.

Astfel, în timp ce într-o modelare care ar cuprinde o funcție compusă din două funcții care să aibă ca domenii succesive **imaginea, simbolul și motivul**, metafora și mitul nu ar apărea nici ca domenii ale valorilor funcțiilor în cauză, nici ca domenii de definiție a funcțiilor, ci ca **reguli de asociere** a elementelor celor trei domenii, considerate succesiv. Astfel, în procesul creativității, metafora ne apare în principal ca regulă a funcției de transit de la imagine la simbol, iar mitul ca regulă a funcției de transit de la simbol la motiv. Acest lucru ni se pare plauzibil, întrucît metafora și mitul apar ca reguli de formare doar într-un discurs realizat într-un limbaj „literar”, dar apar ca reguli de definiție în orice creație spirituală, indiferent de modalitatea în care se realizează, adică de formalizare, gradul de figurativitate sau de discursivitate a semnelor prin care se manifestă.

De asemenea, este cunoscut faptul că dacă alegem altă regulă decît, de exemplu, metafora, atunci, pornind de la imagine, nu vom obține simbolul și tot astfel, de la simbol, nealergînd ca regulă, mitul, nu vom obține motivul, așa încît, în consecință, creativitatea spirituală însăși va eșua în comparații și alegorii.

Pentru a pune în evidență modul calitativ superior al creativității spirituale în condiția în care nu eșuează în comparații și alegorii, vom lua ca punct de plecare limita minimă, **analogia**, care implică atît comparația cît și alegoria, dar o vom urmări într-o dezvoltare de creativitate veritabilă, adică într-o dezvoltare în care se alege ca reguli modalitățile înalte ale semnificării, metafora și mitul. Trecerea de la minimul analogic din comparație duce la maximumul analogic din **personificare**, de pildă, fapt ce relevă regula asociativă („legitatea”) extrasă din modul specific al **gîndirii mitice**.

Ceea ce pentru Blaga, în sens ontologic (ca model și nu ca motiv) este mitul ca planul cel mai adînc al imaginii poetice se poate desfășura însă în metaforă prin cele trei forme ale trans-semnificației mitului (trans imanență, transcendență, transiență), așa cum le numește și le descrie profesorul Eugen Todoran în **Gîndirea mitică și simbolismul poetic în opera lui Lucian Blaga (Folclor literar**, 3, Univ. Timișoara, 1972).

Ca ultimă treaptă a miticului redat prin funcția simbolului după regula asociativă dată de metafora revelatoare, transiența, după opinia noastră, trebuie să reprezinte un **sumuum de valori** (în cazul operei lui Blaga, centrate în jurul ideii de **mister**) și **deopotrivă**, legitatea **reversivă**, care în planul **creativității spirituale** are semnificația **unei noi reguli de asociere**. Într-o modelare a funcției inverse în raport cu compusa funcțiilor care angajează ca domenii succesive **imaginea, simbolul și motivul**, iar ca reguli de asociere metafora și mitul, noua regulă de asociere a funcției inverse **sparge** imanențismul domeniului de definiție a acestei funcții inverse. Altfel spus, simbolurile și imaginile create prin funcția inversă (ce își ia drept regulă de asociere legitatea reversivă specifică sumuumului de valori ale transienței) conduce la **imagini și simboluri** care nu ar fi putut fi niciodată edificate pornind de la premise imanente, directe. Mai mult, motivul însuși pri-

gorial prin observația conștiinței. În încercare se ajunge la concluzia că dacă conștiința n-ar dispune de conceptul **simbolului**, așa cum dispune de toate celelalte concepte pure ale inteligenței, atunci ea — conștiința — n-ar putea să conceapă unele lucruri ca **semne**, iar pe altele ca **semnificativul** lor, n-ar realiza, adică, semnificarea, care este, în accepția filosofului francez, asociația dintre o gîndire determinată și semnul său statornic.

Trei consecințe se impun aici. Mai întîi, simbolul în semnificare are drept legitatea cea mai cuprinzătoare o regulă de **definire**, de **determinare** în gîndire și nu doar o regulă de **formare** în limbaj (așa cum am văzut deja). Al doilea, prezența și acțiunea acestei legități cuprinzătoare face ca, reversibil, unui simbol să-i corespundă mai multe imagini, astfel încît, după cum spunea R. Walz, principalul simbol nu este, ca metaforă, o simplă metamorfoză imaginativă a obiectului, ci un produs original al facultății creatoare a poetului. Al treilea, fenomenul în discuție se conformează sistemului kantian de necondiționări care stabilește o corespondență între felurile de raporturi pe care intelectul și le reprezintă cu ajutorul categoriilor și felurile de concepte raționale pure: un **necondiționat al sintezei categorice** într-un subiect, un **necondiționat al sintezei ipotetice** a membrilor unei serii și un **necondiționat** al sintezei disjunctive a părților într-un sistem.

De aceea, în sensul logicii transcendente kantiene, „folosirea obiectivă a conceptelor pure ale rațiunii este întotdeauna **transcendentă**, pe cînd cea a conceptelor pure ale intelectului trebuie să fie, după natura ei, întotdeauna **imantentă**, fiindcă se mărginește numai la experiența posibilă”. (I. Kant, **Critica rațiunii pure**, Ed. științifică, București, 1969, p. 298).

În concluzie, fenomenul transitar, valabil în orice creație spirituală se prezintă mai întîi ca o succesiune diacronică prin funcțiile poetice directe care sînt **imaginea, simbolul și motivul** în compunerea cărora imaginea este o preimagine a simbolului, simbolul este o preimagine a motivului, iar metafora și mitul constituie regulile veritabile de asociere succesivă a domeniilor și codomeniilor funcțiilor directe. Fenomenul transitar ajunge, în forma cea mai înaltă, în al doilea rînd, sub aspect **calitativ**, la ceea ce este denumit de Eugen Todoran prin **transient** (atît ca sensul cel mai adînc al metaforei revelatoare, cît și ca modalitate de trans-semnificație a mitului). Al treilea, atingînd, pe latura **calitativă**, atît metafora, cît și mitul (care ni s-au înfățișat **ca reguli de asociere** în drumul suitor, cantitativ al funcțiilor poetice de transit), este posibil să desprindem din conținutul conceptului de transiență o componentă exclusiv **calitativă**, o regulă oarecum omologă celei pe care în funcția directă, compunînd funcțiile poetice de transit, o dădea metafora și mitul.

VIORIEL I. BOLDUREANU

Despre transiență ca funcție poetică

vit din perspectiva transienței, ca punct de plecare a funcției inverse devine el însuși purificat, debarasat de orice încărcătură de imanențism.

Dintr-o astfel de perspectivă a **creativității** ni se par justificate spusele lui Roland Barthes după care în poezia modernă cuvîntul poetului se instituie ca o natură închisă, care îmbrățișează deodată funcțiunea și structura limbajului, astfel încît, poezia este o calitate ireductibilă și fără ereditate, ea nu mai este atribuit ci substanță și prin urmare, poate bine să renunțe la semne, căci ea poartă natura sa în ea și n-are decît să facă să semnaleze în exterior identitatea sa.

În același sens — se arată în studiul citat mai sus — admite și M. Blanchet că imaginea este de la început o imagine, căci ea este absența a ceea ce ne dă, și ne face să o ajungem ca prezență a unei absențe, prin aceasta trezind în noi mișcarea cea mai vie pentru a o poseda. Dar în același timp, în această absență însăși a lucrului, imaginea poetică pretinde să ne restituie fondul prezenței sale, nu forma, care nu este ceea ce se vede, ci dedesubtul care este ceea ce se pretinde, realitatea sa proprie, a sa materie-emoție.

Pentru a desluși mai ușor acest statut al imaginii poetice prin care ea nu este doar cap de serie a unor diacronice funcții de transit, ci și un domeniu valoric angajat în creativitate prin funcția inversă la care ne-am referit mai sus, este necesar să apelăm la comentariul făcut de Tudor Vianu în **Simbol artistic asupra încercării filosofului francez Ch. Renouvier de a stabili un nou tablou cate-**

PRIMUM

Scrisoarea de mai jos reprezintă răspunsul la articolul „Ctitoria lui Păcală” din nr. 8 din febr. 1980 al revistei „Viața studentească”, apărut sub semnătura lui Sorin Roșca Stănescu.

Articolul publicat realizează, într-o manieră specifică redactorului Sorin Roșca Stănescu, prezentarea, în cel mai denaturat mod posibil, a unei realizări a studenților din Centrul universitar Timișoara: **cabana studențească de la Crivaia.**

Articolul, care se vrea „dur”, este, după părerea noastră, lipsit de bun simț, anunțându-se astfel încă din titlul său. În întregime articolul denotă rea voință, superficialitate în informare, tendințe de denigrare.

Încă de la început, eșafodajul criticii se așază pe erori și presupuneri. În acest sens, corectând cunoștințele de geografie ale tovarășului Sorin Roșca Stănescu, menționăm că localitatea Valea lui Liman se găsește la aceeași distanță față de Timișoara ca și localitatea Crivaia, precum și faptul că Timișoara se găsește așezată în plină cimpie a Banatului, neavând zone turistice în imediata apropiere, unde să se construiască baze turistice. Facem de asemenea cunoscut tovarășului Sorin Roșca Stănescu că deocamdată locurile obișnuite pentru turism și recreere ale timișorenilor, la sfârșit de săptămână, sînt tocmai Crivaia și Muntele Semenic și într-o măsură mult mai mică Valea lui Liman.

Cabana a fost amplasată la poalele Muntelui Semenic, lângă lacul de acumulare Crivaia, pentru că oferă astfel posibilitatea practicării vara a excursiilor și sporturilor nautice, iar iarna a schiului. Presupunerii că studenții Centrului universitar Timișoara nu cunosc de existența cabanei îi răspundem cu următoarele exemple:

● pe parcursul întregului semestru I al acestui an universitar, la cabana studențească au fost organizate excursii de sfârșit de săptămână, evidența acestora găsindu-se la comisia noastră de turism și la comisia economică;

● în luna noiembrie a fost organizată la Crivaia, împreună cu Comitetul municipal U.T.C. ● școală pentru ghizii B.T.T., în principal din dorința de a face cunoscută cabana studențească și tinerilor din municipiu;

● în cursul lunii decembrie 1979 la toate facultățile și căminele au fost puse afișe anunțînd înscrieri pentru tabăra de iarnă de la cabana studențească și elocvent este faptul că numărul solicitărilor a depășit capacitatea cabanei.

Dorim să facem câteva precizări menite să pună în altă lumină alte „ascuțite” critici ale tovarășului Sorin Roșca Stănescu. Cabana studențească Crivaia a fost construită cu mijloace materiale și financiare modeste, în principal prin munca patriotică a studenților, care pot fi considerați adevărații ctitori ai cabanei. Nu s-a urmărit realizarea unei bijuterii arhitecturale, ci a unui loc de popas care să satisfacă un minim de necesități. Cabana nu a fost concepută să funcționeze cu unitate de alimentație proprie, dat fiind faptul că pe o rază de 200 m în jur se găsesc două unități de alimentație publică ale O.J.T. Caraș-Severin. De asemenea, din motive obiective, cabana nu a putut fi asigurată cu personal muncitor permanent.

Denaturarea, necunoașterea sau neglijarea acestor fapte și situații de către redactorul Sorin Roșca Stănescu dovedesc cu prisosință reaua voință, și lipsa de informare și probabil faptul că arti-

colul a fost scris „din birou”, întrucît nu avem cunoștință ca tov. Sorin Roșca Stănescu să se fi deplasat și vizitat cabana studențească Crivaia, sau să fi contactat, înainte publicării articolului, forurile locale în drept să furnizeze informații în legătură cu cabana.

Din dorința realizării unei critici cit mai „ascuțite”, tovarășul Sorin Roșca Stănescu, în cuprinsul articolului, adună și împerechează forțat o serie de fapte și situații, unele, contradictorii, altele fără nici o legătură cu cabana. Astfel:

● concluziile articolului combat, prin ele însele, o serie de critici formulate la începutul materialului;

● deși construirea cabanei s-a încheiat doar în urmă cu un an, cînd a fost dată în folosință, articolul o prezintă ca fiind „o casă părăsită” de mai mulți ani;

● deși articolul sugerează că în cabană nu se poate locui, devine de neînțeles insinuarea că, în același timp, cabana ar fi folosită cu precădere de către activiștii Consiliului U.A.S.C. C.U.;

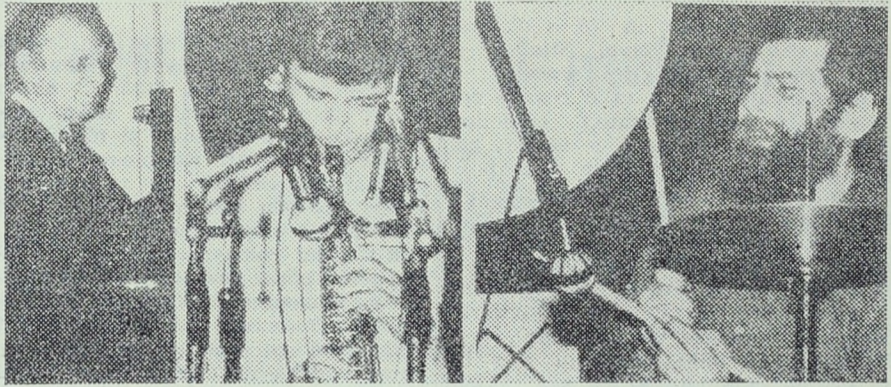
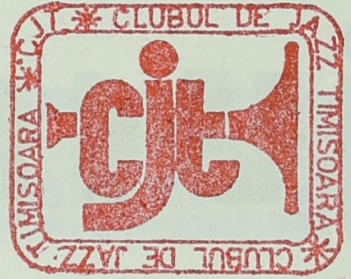
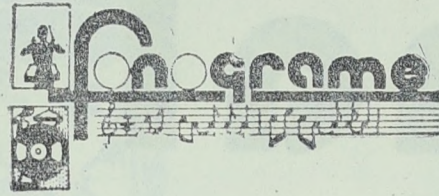
● desfacerea contractului de muncă al unui conducător auto de la Consiliul U.A.S.C. C.U., în urma căruia a avut loc procesul la care face referire articolul, a fost făcută, conform Deciziei dată în acest sens și confirmată în instanță, pentru „absențe repetate și nejustificate de la serviciu, consum de băuturi alcoolice în timpul programului de muncă, perceperea de sume de bani de la studenții transportați, folosirea mașinii în interes personal, atitudine necorespunzătoare în relațiile cu studenții și în cadrul colectivelor de muncă” și multe altele, pentru care respectivul conducător auto mai fusese sancționat disciplinar, anterior, de șase ori într-un interval de doi ani.

Biroul Consiliului U.A.S.C. C.U. nu poate fi de acord cu aceste critici nefondate, sau, mai bine zis, rău fondate din acest veritabil „articol al lui Păcală”.

Subliniem faptul că în ciuda concluziei descurajatoare a acestui articol, conform căreia cabana, în construcția actuală, nu poate rămîne decît „un spațiu cvasi-total ineficient”, observînd de asemenea lipsa oricărei propuneri de remediere a neajunsurilor, Biroul Consiliului U.A.S.C. C.U. în deplină cunoștință de neajunsurile reale privind construcția și exploatarea cabanei, va lua toate măsurile care îi stau la îndemînă pentru înlăturarea acestora, pentru creșterea eficienței acestei importante realizări studențești.

Folosim însă acest prilej pentru a adresa conducerii redacției revistei „Viața studentească” rugămîntea de a analiza mai atent, alături de conținutul materialelor publicate, și stilul de muncă al tovarășului Sorin Roșca Stănescu. Noi ne exprimăm nemulțumirea că tovarășul Sorin Roșca Stănescu în repetate rînduri, atunci cînd scrie despre centrul nostru universitar, ocolește organele A.S.C. din centrul universitar, că propagă aceeași mentalitate în rîndul membrilor subredacției „Vieții studentești” din Timișoara, dirijînd și „valorificînd” valorosul potențial al acesteia în publicistica mărunță, de fapt divers, și această rareori scrisă într-o manieră constructivă.

BIROUL CONSILIULUI U.A.S.C. DIN CENTRUL UNIVERSITAR TIMIȘOARA

Depășind pionieratul simplelor audiții bilunare, stagiunea 1979-1980 a clubului de jazz de la Casa studenților din Timișoara și-a propus să dinamizeze activitatea de cunoaștere directă a citorva tinere talente ale jazzului românesc, dorind să promoveze și să stimuleze valorile autentice, apropiind marea public de această muzică ce-și cîștigă o tot mai extinsă accesibilitate și audiență.

Derulînd momente ale acestei confruntări cu publicul, concertul **Quartetului Ion Baciú jr.** (din decembrie 1979) a avut girul calității, ținutei artistice ridicate. Mesajul muzicienilor ieșeni (foto 4) Ion Baciú jr. Constantin Ulinici, Valeriu Pavel și a proaspătului colaborator Cezar Horeh (flaut), a fost sincer și comunicativ, compozițiile lor din care amintesc „Trei”, „Verde intens”, „Castele de nisip” impunîndu-se prin eleganță și varietate ritmico-melodică. Protagonisti ai aceluiași spectacol, în duo, **Ioan Florin Crăciun** (chitară) și **Liviu Butoi** (saxofon, flaut) au conferit sonorități nebanuite. Muzica acestora a fost cînd solemnă și duioasă, cînd aspră și expansivă, redînd stări și trăiri pe care doar portativul le poate exprima.

Cele două jam-sessions-uri care au urmat, atît pe scenă cît și pînă tîrziu într-unul din vestiare, s-au bucurat de participarea, alături de muzicienii ieșeni, a lui Eugen Gondi, Doru Apreotesei, Liviu Butoi, Bela Kamocsa, evidențiîndu-i (dacă mai era nevoie) ca instrumentiști de „clasă”, inventivi, cu disponibilități multiple. Unele din momentele de virtuozitate din acea seară pot fi comparabile cu ceea ce se cîntă la festivalurile profesioniste internaționale. Este cert, că pornînd de la piesa „Spain” al lui Chick Corea s-a improvizat timp de patru ore fără întrerupere (!), atingîndu-se mai toate valențele de interpretare ale jazzului contemporan (swing, jazz-rock, bebop, blues etc.).

Al doilea concert, cel din 24 februarie a.c. cu **Dixieland-ul Casei tinerețului din Timișoara** ne-a readus în atmosfera jazz-ului tradițional antrenant și fastuos, interpretat cu entuziasm și dezinvoltură, în fața unui public receptiv. Aportul lui **Bănică Bratu** (pian), vechi și neobosit cavalier al jazz-ului timișorean a fost elocvent și indispensabil tinerei for-

mații atît în spectacol cît și în săptămîinile de repetiții. Compozițiile și aranjamentele acestuia „Ritmul tinereții”, „Sorocul”, poartă amprenta artistului cuprinzător, stăpîn pe „uneltele” de lucru. Emoționant discursul lui Bănică Bratu (foto 1), feelingul recitalului său pianistic, admirabilă și plină de melodie piesa „Laura”.

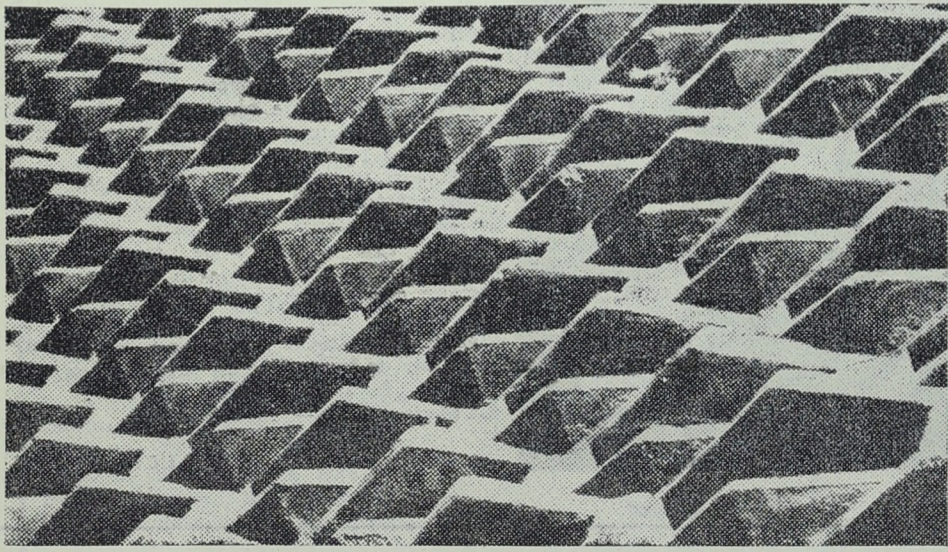
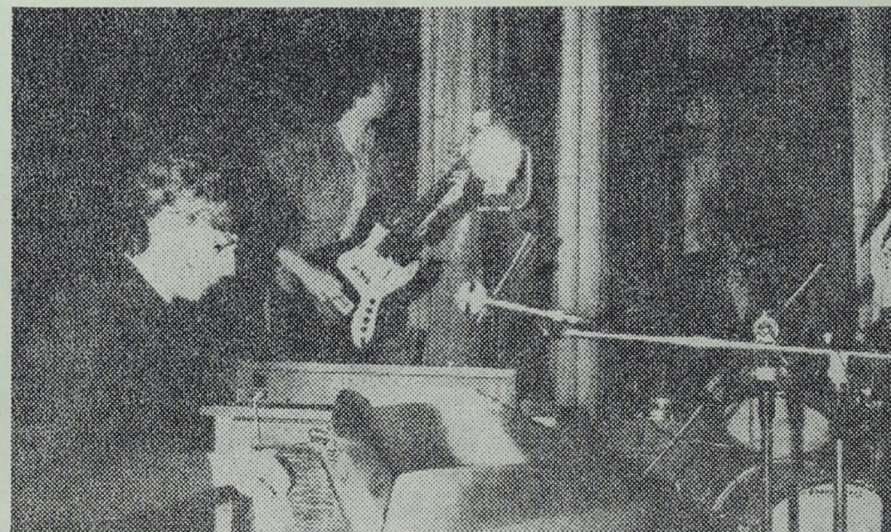
Duo-ul **Liviu Butoi** (foto 2) și **Eugen Gondi** (foto 3) a constituit o plăcută surpriză, noua formulă, fiind de bun augur și promițînd mari posibilități de evoluție viitoare, piesele „Joc de doi” și „Baladă” fiind inedite prin melosul discret folcloric, rafinamentul interpretării oferînd efectul prezenței pe scenă a mai multor instrumentiști. **Muzica acestora, simplă și expresivă reprezintă poate, pentru jazz-ul românesc una dintre soluțiile interpretative și de concepție dintre cele mai viabile, competitive în marea dispută cu electronizarea excesivă (uneori dăunătoare, necomunicativă) a jazz-ului de pretutindeni.**

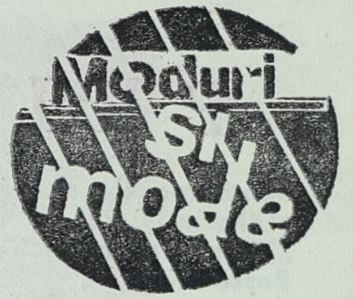
O săptămîină mai tîrziu, în două spectacole formația **Modal Quintet** din Cluj-Napoca a dăruit publicului o muzică nouă, de avangardă, fuziune între elemente ale rock-ului progresiv și jazz, echilibrată și neostențativă, reliefînd o personalitate pregnantă, conferînd formației un statut aparte în contextul actual al căutărilor muzicii moderne

IOAN BACALETE

P.S. Următoarele reuniuni ale Clubului de Jazz vor avea loc în 7 aprilie (cu tema: Festivalul de jazz Sibiu '80 și probleme organizatorice) și probabil în 14 aprilie, pentru care este în curs de perfectare un recital **Eugen Gondi — Liviu Butoi** (pentru a compensa lipsa lor resimțită acut de toți fanii timișoreni — peste 100 — care le-au scandat numele la Sibiu). Invitata serii — redactorul șef al Casei de discuri Electrecord, Daniela Caraman Fotea.

Se mai află „în lucru” pentru sfîrșitul lunii aprilie două concerte cu formația „Nimbus” din Brașov, laureata Premiului special al revistei Forum studentesc, la ediția jubiliară a Festivalului de jazz, Sibiu '80. Însă, despre acest eveniment redactorii noștri care au fost prezenți la festival, vă vor informa foarte pe larg în numărul viitor.

FILM

La apariția pe ecran, în '79, a ultimei realizări a regizorului Savel Stiopul — „Falansterul” (Comuna din Scăieni) — critica de specialitate a avut o reacție cel puțin ciudată — majoritatea criticilor s-au închis într-o carapace a tăcerii iar cei care s-au încumetat, totuși, să-l abordeze, în puținele și laconicele articole dedicate filmului, n-au reușit să-și camufleze, cu tot efortul depus pentru a salva aparentele, o anume nesiguranță, dezorientare și nu e de mirare, căci „Falansterul” este poate cel mai contradictoriu film dintre premierele ultimilor ani.

Relevându-i meritele, dar mai ales limitele, critica cinematografică s-a împotmolit în fața aceluși „ceva”, greu de definit, pe care l-aș numi straniu-bizar, atmosferă încărcată de o neliniște copleșitoare ce prevestește deznădămintul final, și a concis, evitând durerile de cap: filmul este enervant, un hibrid născut din tenebrele și obsesiile deznădejdiei regizorului Dar, vai!... nu totdeauna deznădejdea ne trimite într-o fundătură fără ieșire, adeseori tocmai ea este cea care ne dă forța, puterea de a ne salva dintr-o situație disperată. Să ne amintim doar de capodopera lui Fellini, „8 1/2”, concepută tocmai într-un astfel de impas, de deznădejde a creatorului. Dacă dintr-o astfel de deznădejde s-a născut și filmul lui Savel Stiopul, regizorul salvându-se spre un crez artistic — atât de rar la regizorii noștri — spre o obsesie de ordin estetic, stimulatorie, urmează să ne-o confirme într-o viitoare realizare. Am întâlnit în film, imagini de o rară expresivitate, poate unice în filmografia românească: secvențele din portul dunărean cu atmosfera lui de un exotism balcanic, pedepsirea fărâșilor, satele mizerabile atinse de ciumă, procesiunea fărâșilor aromâni pribegind prin Cimpia română, etc. Apelând la un limbaj metaforic, dar prin însăși tema abordată întregul film constituindu-se într-o metaforă cinematografică, Stiopul radiografiază impactul dintre ideile socialismului utopic și mentalitatea unei epoci, a unei societăți, nepregătite, incapabile încă de a le accepta, chiar și prin reprezentanții săi cei mai interesați de a le susține, conflictele pe care le generează și pe care le poartă, potențial, urmare a caracterului lor utopic, incitând la meditație asupra raportului vizionar-epocă, apoi politic — istoric. Mesajul filmului pare a fi: o soluție nerealistă, care nu ține seama de condițiile obiective, de necesitatea luptei de clasă ce trebuie să îmbrace o formă specifică, adecvată momentului și locului, nu poate avea decât soarta tragică a Comunei din Scăieni. Actualitatea ideii? Mai păstrăm amintirea evenimentelor din Chile și-a vizionarului Allende, parabola descrisă de evoluția politică din Portugalia de după „Revoluția garoafelor”

S-a reproșat (Valerian Sava, Cinema 1979/6), lipsa de inspirație în alegerea actorilor: Adrian Pintea — Theodor Diamant, Julieta Sönyi — Mădălina, etc. Dar prin argumentele invocate el desființează de fapt concepția regizorală, personajele în sine și nu jocul actorilor. Eroii lui Stiopul îmi par, totuși, credibili: Th. Diamant este vizionarul romantic și nu omul de acțiune; energetic, fertil, pe planul gândirii și nu a faptului, gestului. Exaltarea unor personaje, „paroxismul” lor care l-a deranjat pe criticul pudic, este ceva intențional (nu o greșală de interpretare, căci ținând seama de momentul istoric, anul înființării falansterului — 1835 — concretizarea, punerea în aplicare a ideilor lui Diamant cerea și o doză de fanatism).

Valoros prin încălcarea de sensuri, de noi formule de expresie, de limbaj filmic novator, prin tehnica de filmare ce dă spectatorului impresia de participare nemediată (mişcările de aparat, tesionarea gradată, translocările și travellingurile care dau nerv imaginii), toate acestea necesitând o analiză separată, „Falansterul” s-a strecurat în peisajul nostru cinematografic pe scara de serviciu, prin „ușa ignorată”, fără să se fi profitat de-o experiență din care s-ar fi putut trage multe învățăminte de folos și cu folos.

MIRCEA MOLDOVAN

Reporter: Au trecut aproape cinci ani. Ești în ultimul an al facultății. A fost greu?

E: Au fost cinci trepte. În fiecare an făceam câte un pas la început șovăielnic, apoi tot mai hotărât. Acum încerc să-mi fac bilanțul, să-mi măsoar potențialul spiritual și mă pregătesc să pășesc în continuare pe scara realizării despre care nu știu prea multe, nu știu nici măcar dacă o să urce câteva etaje bune.

R: Ți-au rămas desigur bine întipărite în minte momentele contactului cu studenția. Cum au fost primele descinderi în tumultul marelui oraș?

E: Când am venit la admitere eram complet debarolat. Am așteptat două ore tramvaiul opt în fața gării. Pierdut în multime cu gândul zdrălit de șocul contactului cu lumea nouă care se agita în talazuri n-am avut curajul să urc în tramvai din simplul motiv că purta 2 numere. Un „8” arborat sus și la vedere, iar în fața parbrizului o cifră romană. După două ore am observat cu satisfacție că există și un astfel de vehicul care dintr-o stupidă coincidență avea 8 sus și VIII jos.

căpăținează să delimiteze cu trupul ei hotarele complexului studentesc. Complexul, ca un mic Babilon împes-trițat cu tipuri, păstrează grăuntele lui de fascinație. Complexul, un „EL” metamorfozat din mii de persoane întii singular, pulsează ascuns prin gura otrăvită a birfei născută din mirabila sămânță a pierderii timpului, prin folclorul său ambiguu de care te leagă nopțile de veghe în jurul unor sticle cu buzele supte și limba-jul acela specific care-ți curge printre dinți ca un monolog umoristic prin originalitate, prin legendă... Complexul, ca o lume a îngăduinței, unde te simți stăpîn pe domeniile în-florite în jurul lujerelor de speranță.

R: Ghicește următoarea întrebare.

E: Dacă tot mă intervievez singur, pentru prima oară pot fi și un interlocutor model: Despre colegii? Colegii de facultate pe care-i simt încă aproape, ca o familie, dar care stă să se împrăștie, în cele patru zări vi-sind la împlinirea de zece ani. Despre colegii de redacție care-și ascut pe-nelele gata să întorcă lumea pe dos cu ideile lor și care fac să vibreze paginile „Forumului”, prin tristețe și

Dacă ați vrea să vă lăsați în pură și goală influență a „mai marilor” modei, ar însemna să vă pregătiți deja rochiile mini, să vă mai strimtați o parte din fuste, iar unele tocuri (în cazul în care aveți mai multe) să le mai tăiați puțin. Se pare că însăși moda Retro, ceea ce sintetizează expresivă a „lipsei de idei”, a intrat acum, într-un început de... CRIZA!

Asta, pentru că moda seamănă acum mai mult cu cea a anilor 55-60: am pu-tea spune că se apropie!

Cu toate astea, paginile colorate pen-tru '80 fac reclamă hainelor de lungi-me rezonabilă, bluzelor foarte largi, nasturi aurii și argintii, își reintră în drep-turi, pe lângă moda Cadet. Se pare că acest gen de modă are o priză bună la public. Este tinerească, ușor băiețească chiar, dă prestanță și autoritate, impune vioiciune. Acele nouturi bonete colorate au mare succes.

De altfel cu toate amenințările din partea modei mini, prezentul se luptă puternic pentru păstrarea poziției și, cu toate că e mai costisitor ne suride să-l sprijinim, de dragul sănătății.

Se pare că '80-ul este un an al împă-cărilor, un fel de balanță spirituală a contrariilor în modă. Se vor împăca di-mensiunile între ele, culorile și direcți-ile îndrăznețe ale gânditorilor din acest domeniu.

Tot ce este mai îndrăzneț apare legat de pieptănătură, de accesoriile acesto-ara, de pălării, bonete, a căror frecven-ță n-o putem discređita.

Costumele bărbătești au un mare suc-ces la... femei! A nu se interpreta!! Este vorba de pantalonul cu cute, de ves-tonul cu rever îngust și lung, uneori chiar de costume Chaplin, pe care moda feminină l-a adoptat.

Pantofii își îngroașă tocul considera-bil, cu atât mai mult cu cât este vorba de purtatul lui la lumina zilei, pe tro-tuar, spre facultate sau serviciu. Seara, este o problemă mai delicată, cu atât mai mult discutabilă. Se pare că în lun-gime rămân la „cît mai înalt”, iar despre restul: nenumărate barete, curelușe innodate sau pe cataramă, care deocam-dată se pare că rămîn pe glezna, sau în jurul acesteia.

Pentru bărbați, tocul are o formă mai puțin bizară: trunchi de con, inclinat înspre interior-asupra centrului de greu-tate nu se ivesc probleme. Nici Turnul din Pisa nu exasperează deocamdată. În legătură cu centrul de greutate al bărbaților de fapt nu se ivesc probleme prea mari, pînă la o cotă a influențelor... lichide!

Dacă cu vreo zece ani în urmă erau în efervescență fulgarițele în alb, (nea-părat în alb) se pare că acum vor avea succes cele în culori pastel, dar mai subțiri, transparente. Despre transpa-rență (care uneori este o proprietate fi-zică importantă) sînt de părere că se poate stabili funcție de temperatura aer-ului de primăvară. O mică corecție: as-tenția de primăvară ar putea fi influen-țată defectuos, chiar și asupra telului de a cîntări gusturile!

Încercînd forțele extravagantei și ale modestiei, la aceeași masă pot sta și doi adversari, dacă știu să cedeze câte un pic.

În modă, să știți să fii și extravagant, dar și cu un bun simț, este un talent. Se poate foarte bine să ajungi acolo, în-cît să te simți bine cu tine însăși, să se simtă și alții la fel, să fii plăcut, să fii degajat, chiar foarte modern(ă), fără a exagera în acele aspecte, în care riscăm să lezăm gusturile bune, fine. Revistele care ne cad în mină ne pot fi buni prie-teni, dar și dușmani.

Uneori trebuie un sfătuitor și un de-get arătător spre: acest model.

Iată un motiv pentru care „Moduri și mode” este o rubrică de „mici” comen-tării, de „mici” filtre prin prisma gin-dirii, cunoștințelor și condeiului care o face, o rubrică care comentează ce-va... studentește posibil, nu un text de creator de modă, nu un text dintr-o car-te de „Învățați croitoria singure”.

(Aviz: N.E. — medicină V).

LIA LUCIA PETRIC

INTERVIU CU PERSOANA ÎNTII

R: Acum în pragul despărțirii, te încearcă regretul?

E: S-au dus anii aceștia frumoși ai studenției țivii cu iluzii și deziluzii, s-au dus seriile vrăjite de primăvară, și au rămas doar cîteva luni, și un examen de stat. Dar, totul a trecut parcă prea repe-de, timpul a bicut anii fremătînd de tinerețe, și-au rămas doar cîteva luni... Cîteva luni în care instinc-tul te îndeamnă la mereu același „re-tro”. Acum ieri totul de la început fă-ră voce, împins de o mașinărie care pe banda ei magnetică păstrează un amalgam de date și fapte. Încerci să retrăiești aceste clipe trecute și nu reușești întocmai, iar buzele-ți surid a nostalgie. Acum sînt adevatul modei „Retro”, riscînd să fii luat în focuri de vechea mea colegă de redacție că-re de atîția ani muncește pentru „Mo-duri de mode”. Acum mi-aș pune din nou pantalonii cu bretele, m-aș mai gândi puțin în legătură cu bîr-beritul mustății și-aș zburda prin bălțile complexului, strîmbîndu-mă la trecători. Eh, da ceva nu mă lasă, ceva care aduce a maturizare. Ori-cum îngăduința mea față de „junio-rii” zburdatnici din anii mici, a cres-cut considerabil.

R: Te leagă desigur un lanț strîns din amintiri de locurile acestea, locu-rile în care te-ai maturizat, te-ai ma-turizat ca acum. Cum vezi acum în anul V studenția?

E: Studenția e ca o ghirlandă de roze care, dati-mi voie să-mi opresc ochii și asupra citorva ciulinii agățați din întâmplare de-o mină pusă pe șo-tii. Iar ghirlanda asta enormă se în-

sensibilitate. Și din zbuciumul lor ră-sună coridoarele „Casei studenților”, această bătrînă doamnă a studenției noastre.

Profesorii? Profesorii rămîn a-cești dascăli români calzi și apropiați cu mîinile învolburate de idei, ino-vatoare gata să-ți transmită o casca-dă de cunoștințe pe ale cărei valuri să înveți să plutești pînă la capăt.

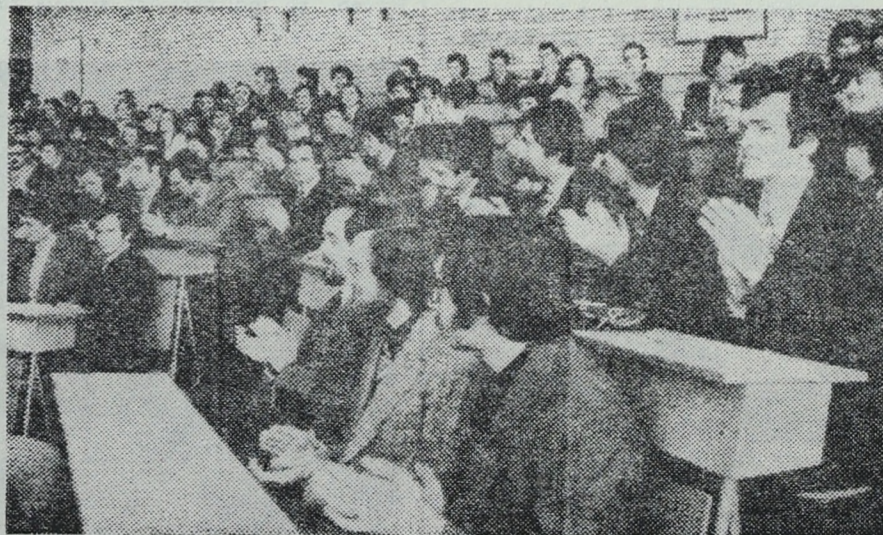
R: Și viitorul?

E: Viitorul începe cu prima zi de producție. Un inginer stagiar gata să înfrunte realitatea pășeste pe poar-ta unei fabrici. Afară soarele de au-gust dă o strălucire reală instalați-ilor complicate. Oamenii cu trebu-riile lor, abia dacă te iau în seamă. În realitate te studiază pe furiș în-cercînd să-ți potrivească un șablon din bogata lor colecție. Tu îți propui tot felul de soluții în legătură cu comportamentul adecvat, dai din colț în colț, și vei găsi oameni de nădej-de, iar cînd te trezești din lupta lăun-trică poate ai și făcut cîteva pași pe căile afirmării. Dacă crezi în tine, poți trece peste ceea ce se numește „șansă”.

R: Dar pînă la producție?

E: Pînă atunci, un proiect cu care trebuie luptat pe brînci, un examen de stat pentru care doza de nopți albe poate să varieze pe măsură ce trece vremea și peste toate ca o febră mis-tuitoare: repartiția. Dacă totul merge bine, atunci împlinirea de sfîrșit va fi ca un salut al împlinirii. Pentru noi absolvenții un ultim „Gaudeamus” iar pentru voi cei care rămîneți: Multă Baftă!

RADU MATEI TUDORAN

O țară în „Mass-Media”

Rindurile de mai jos, încearcă redarea unui tablou cât mai complet posibil al presei americane de astăzi. Cu cele 1.750 de cotidiane, adică un sfert din numărul ziarelor ce apar în lume precum și miile de periodice, presa americană este fără îndoială cea mai complexă în lume, fiind totodată imaginea țării cărei îi aparține, la fel de contrastantă și diversă, ca și subiectele sale: țara și locuitorii.

Presa cotidiană din Statele Unite ne apare deosebit de localizată, respectând tradiția în prezentarea știrilor, care separă evenimentul de comentariu, ea este din ce în ce mai mult

pusă față în față cu o multitudine de probleme, ridicate de confruntările sale cu monopolurile, publicitatea, executivul și legislativul, opinia publică precum și organizațiile profesionale sau noile curente de opinie care au luat naștere și se afirmă tot mai accentuat în societatea americană.

La baza documentării au stat fragmente din lucrarea „Presse, radio et télévision aux Etats-Unis” de R. Burbage — profesor la Centrul de formare al ziaristilor, J. Cazemajon — conferențiar la Universitatea din Bordeaux și A. Kaspi — asistent la Universitatea din Paris.

Presa cotidiană

În anul 1970 apăreau în S.U.A. 1.748 de cotidiane, într-un tiraj de mai mult de 62 de milioane de exemplare, pentru o populație de 204 milioane de locuitori, ceea ce reprezintă un sfert din ziarele tipărite pe întregul glob. Se vindeau așadar în fiecare zi aproape 31 de ziare pentru 100 de americani, ceea ce reprezintă totuși o pasiune pentru lectură relativ modestă, plasând Japonia sau Elveția înaintea Franței și Uniunii Sovietice.

În compensație, dacă vreți, americanii se situează pe primul loc în ceea ce privește consumul de hirtie, lucru deosebit surprinzător pentru cunosătorii presei de peste Atlantic. Cetățeanul american consumă în fiecare an mai bine de 36 de kilograme de hirtie de ziar!

Presa cotidiană este o presă localizată, caracteristică explicată în parte de marea întindere a țării. Iată de ce pe întreg teritoriul țării au vom găsi nici un ziar al cărui tiraj să rivalizeze cu omoloagele sale japoneze sau sovietice. Doar două publicații din New-York depășesc un milion de exemplare: „Daily News” cu 2.100.000 și „Wall Street Journal” cu 1.200.000, cifră în care se includ și edițiile regionale. În afară de informațiile de ordin economic și financiar, cel de-al doilea acordă un loc important știrilor și comentariilor politice. Alte cotidiane, cum ar fi: „Christian Science Monitor”, „Washington Post” sau „New York Times” și-au asigurat o notorietate quasi-națională, prin bogăția și seriozitatea informațiilor puse în mîna cititorilor.

Această localizare despre care vorbeam, limitată asupra unei regiuni, vizînd un oraș, explică provincialismul noutăților sale. În ansamblu, cotidienele americane pun accentul pe știrile locale, care au întotdeauna prioritate asupra evenimentelor naționale și internaționale.

Alt aspect: dispersarea, care explică de ce numărul de titluri este proporțional cu populația fiecărei regiuni. Evident, cel mai mare număr se găsește în statele foarte aglomerate: California, Pennsylvania, New-York sau Texas, și din contră, numărul de titluri nu este cîtusi de puțin influențat de populația marilor centre urba-

ne. Iată de ce New-York-ul are 3 cotidiane de dimineață și unul singur de seară, Los Angeles 1 ziar de seară și 1 ziar de dimineață, iar mai mult de jumătate din cotidiane sînt publicate în orașele cu mai puțin de 25.000 de locuitori, unde apar 78 de titluri dimineața și 836 de titluri seara!

Iată deci că avem de-a face cu o presă localizată, în care pedomină tirajele mijlocii și cotidienele de seară, toate acestea ajutîndu-ne să înțelegem mai bine dezvoltarea gazetăriei de periferie sau, dacă vreți, suburbie, care a cunoscut în ultimii ani un progres considerabil. Importanța presei de seară se explică prin ritmul de viață trepidant al americanilor a căror lipsă de timp nu poate facilita lectura unui ziar de dimineață, la aceasta adăugîndu-se și drumul cu automobilul de acasă la locul de muncă, datorită procesului masiv de transhumantă din centrul marilor orașe către suburbii pe distanțe care s-au întins în ultimii ani pe mai bine de 50 de kilometri. În fața acestor deplasări masive de populație, cotidienele au înțeles să se adapteze noilor exigențe pentru lansarea edițiilor locale, dar marele număr al comunităților suburbane, și dificultățile de transport în zonele cu circulație densă au ridicat probleme încă nerezolvate. Pe de altă parte, ziarele locale rețin în mai mare măsură atenția locuitorilor care găsesc în paginile lor informații practice asupra comunității pe care ei o alcătuiesc: construcții de școli, reuniuni politice, impozite locale.

Tirajul acestor ziare a cunoscut în cursul ultimilor ani o ascensiune spectaculoasă, numeroase fiind cele care ating sau depășesc astăzi 30.000 de exemplare, în afară de edițiile duminicale de format mărit, precum și suplimentele „magazin”. Un exemplu: singurul cotidian de seară din New-York, „The Post”, este concurat de trei ziare de suburbie cu tiraje mari: „Newak News” publicat la Newark, un port la 20 km de New-York, „Newsday”, care apare la Long Island și, în sfîrșit „Long Island Press”, publicat în Jamaica.

(Continuare în numărul viitor)

MIHAI JUNEĂ

„Toți eroii mei au fost luați din viață”

(dialog cu Puiu Călinescu)

Uneori, întîmplarea te poate pune față în față cu un om despre care nu ți-ai făcut iluzia că l-ai putea vedea „în carne și oase”. Pe de altă parte, tot ea îți oferă uneori neașteptat de interesante subiecte pentru un articol, reportaj, sau interviu. Este situația în care m-am aflat într-una dintre ultimele zile ale anului trecut cînd, aflîndu-mă la Hanul lui Manuc l-am întîlnit pe cunoscutul actor de comedie Puiu Călinescu.

— Care este diferența între comicul Puiu Călinescu și omul cel de toate zilele?

— Se pare că niciuna... Pe scenă și în viață există o similitudine. Toți eroii mei au fost luați din viață ca atare... Mă întîlnesc cu mine în orice personaj pe care-l interpretez pe scenă și-n viață.

— Se poate vorbi despre un umor tragic?

— E posibil. Charlie Chaplin a dovedit-o. Și încă cum...

— Ce simte un om cînd știe că este cunoscut în toată țara și apreciat pentru spectacolele sale?

— Are rezerve în tot ceea ce face, rezerve față de tot ceea ce-l înconjoară, dar se simte bine. Asta e esențialul.

— Gloria vă place, vă repugnă, sau vă este indiferentă?

— Gloria îmi place, dar trebuie să te ții de ea.

— Care socotiți că este cel mai dotat actor de teatru și de ce?

— Cel mai mare actor de teatru este cel care se dăruie meseriei sale. Dar trebuie să ai ce dăru...

— Dumneavoastră vă vine să ridici de poantele pe care le faceți?

— Chiar și de cele proaste. Nimeni nu e scutit de greșeli.

— Care este întrebarea la care nu ați putea răspunde?

— Aceea referitoare la vîrstă și la data cînd am mîncat iaurt prima oară!

— Dacă nu ați fi actor, ce ați dori să deveniți?

— Soarta și-a spus cuvîntul... M-a peoclit. Dacă nu deveneam actor aș fi vrut să devin orice și oricine, cu condiția să fi avut posibilitatea de a-mi exprima dragostea pentru om. Pentru că omul trebuie iubit și stimat.

— Care sînt, după opinia dumneavoastră funcțiile comicului?

— Funcțiile comicului? Dacă Heine a spus că o ceapă memorocită te face să plîngi (se referea la dramă), în comedie este mai complicat. Actorul de dramă nu-l poate face să ridice pe cel care a coborît de pe masa de operație. comicul, da.

— Ce vă repugnă?

— Comicii care sînt triști, triștii care sînt comici.

— Care vă sînt scriitorii preferați?

— Cei care scriu.

A consemnat

CATALIN ISMAN

Artă și măiestrie

De cîțiva ani a apărut în Europa, și chiar și la noi în țară, ideea de karate și folosirea incorectă a unor procedee preluate din artele marțiale și acte huliganice, care nu respectă spiritul Budo, iar unii asociază chiar noțiunea de karate unei băți de stradă.

Pentru ca cei neinițiați în artele marțiale să cunoască adevăratul spirit Budo, l-am rugat pe arhitectul Dan Chinda, posesorul distincțiilor „I Dan Ju-Jitsu”, acordat de președintele Federației Europene de Jiu-Jitsu și „I Kyu Karate”, acordat de maestrul francez Roland Habersetzer, să ne răspundă la cîteva întrebări.

— V-aș ruga să ne dați mai întîi o explicație asupra noțiunii de „Budo”!

— Da, Bu înseamnă marțial, iar Do, cale, deci Budo înseamnă calea de perfecționare în artele marțiale.

— Cred că ar fi interesant să aflăm cînd, unde și de ce a apărut Budo?

— Budo a apărut în Japonia, dar manifestarea ei anterioară se găsește în insula Okinawa. În 1603, guvernatorul militar al lui Tokugawa Ieyasu, interzice cu desăvîrșire folosirea armelor albe; astfel cei din Okinawa sînt obligați de a dezvolta un sistem de apărare fără arme, sau cu arme confecționate din unelte agricole. În 1879 Okinawa devine provincie oficială japoneză, Prima demonstrație de arte marțiale publică, la Okinawa, a avut loc în 1903 bucurîndu-se de un succes deplin. Ca urmare se permite în școlile din Tokio și în alte orașe mari practicarea Budo ca și educație fizică a elevilor și în special karate.

— Care sînt ramurile principale Budo și prin ce se deosebesc între ele?

— Budo cuprinde toate formele de luptă japoneză care cer mai multă măiestrie și atitudine sportivă, care cer o perfecțiune motrică deosebită crearea unor noi aptitudini omului, toate acestea, coordonate, stăpînite de un spirit echilibrat, controlat desăvîrșit.

Caracterul vechi, feudal, s-a pierdut în timpul istoric, rămînd caracterul de autoperfecționare și autostăpînire continuă, de educație fizică și psihică la un înalt nivel. Bineînțeles este grav să confundăm arta cu huliganismul, parodiile celor care după cîteva luni de exersare mediocră în karate sau judo încep să aplice pe stradă, sau între prieteni, colegi, procedee preluate, asta nu are nimic comun cu nici una din ramurile Budo-ului. Principalele ramuri ale Budo-ului sînt: Karate-Do, arta a-

părării cu mîna liberă; aikido — autoapărare foarte defensivă, care preia forța de atac a adversarului înscriind-o într-o mișcare continuă circulară: Ju-Jitsu; Sorinji Kempo sau Kung-Fu (avînd la origine vechiul box chinezesc).

Urmează familia ramurilor cu arme vechi, feudale, majoritatea unelte agricole, ramură numită Kobudo după Ko, care înseamnă vechi. Astfel arsenalul Kobudo este format din Bo — baston, avînd diferite dimensiuni de la 90 la 250 cm; Nunchaku (cunoscut la români sub numele de „îmblăciu”; Șai-un trident metalic; Kama — seceră pentru orez;

Kobudo-ul este practicat mai mult de cei mai puțin bogăți, armele nefiînd prea scumpe.

Și urmează ramura de Budo, a celor care au posibilități materiale mai mari, cum ar fi; Jai-Do (vechea luptă cu sabia a samuraiului) Kyu-Do (tragere cu arc); Ken-Do — luptă cu sulita avînd un puternic echipament de protecție.

Sigur că occidentul, din spiritul de comercializare, a introdus modificări pentru spectaculozitate. Astfel a apărut „Karate full kontakt” sau „profi-karate” în S.U.A., care părăsesc total etica Budo fiind un karate ca și boxul, cu echipament de protecție, finalizîndu-se prin K.O. sau alte accidente. Repet, asta nu intră în marea familie a budo-ului.

— Sub ce formă a evoluat Budo de la întîințare și pină în prezent?

— Astăzi caracterul de luptă directă, cu scop de apărare s-a pierdut Spiritul de perfecționare, de autocontrol și stăpînire, precum și suplețea fizică care derivă din practicarea Budo-ului, face din acesta o atracție tot mai fascinantă pentru tineret și în ultimul timp se observă un „Bloom” puternic și în occident a artele marțiale și în special Karate-ului. Subliniez că în afară de karate care are competiții, unde sînt însă foarte multe convenții pentru buna desfășurare, majoritatea artelor marțiale au un caracter de demonstrație, fără competiție. Aș încheia cu o declarație interesantă a celui mai mare maestru în viață în Kobudo, Shinho Matayoshi din Okinawa: „În timpul războiului am practicat artele Budo pentru a încerca să supraviețuiesc, în timp de pace pentru a încerca să-mi fac viața mai lungă”.

MARIUS EPURE

COLEGI NOȘTRI, STUDENȚII ELADEI

„Status quo”

Motto: „Un trup gol este unica prelungire a liniei care ne unește cu misterul” (ODYSSEAS ELYTIS)

Azi, în lumea noastră și pe pământul pe care îl împărțim toți, azi, când tehnologia a ajuns la un nivel foarte ridicat în comparație cu perioada din urmă, azi trebuie să căutăm și mai mult să găsim un Om.

„Sentimentele” s-au „evaporat” și locul lor l-a luat rezolvarea problemelor fără nici un efort, și aceasta numai superficial. Nu vrem să ne întoarcem în urmă. Ar fi ceva illogic. Noi încercăm să părăsim acel „clasic styl” și să nu punem limite.

Ianis Psathos spunea „... pielea azi s-a îngroșat mult și cuvintele nu fac nimic. Trebuie un bici, ca lumea să-l simtă”.

Nu, noi nu vrem deloc să folosim un bici, dar cred că sintem capabili să-l ascundem într-un tablou, o poezie, într-un cuvânt în artă.

Încercăm să dăm mâna unul cu celălalt, ca să câștigăm lupta împotriva indiferenței.

Din cauză că nu sintem, nu trăim în Atena lui Solon, ca să ne ofere statul bilete de teatru, și trebuie să ne interesăm singuri de toate.

Oricum, trăim cu valori oscilante, acesta este adevărul. Dar noi, tinerii, în momentul în care înțelegem asta, este corect să o ascundem?

Este corect să construim un nou „Status quo” în artă?

Nu, categoric.

Din această cauză, din poezii poate reieși o idee de zădărnici și ne doare să gândim la sfârșitul lor, de aceea preferăm să construim cu fantezia noastră un nou început.

ANASTASSIOU LOUKAS

Litera „B”

Tu... copil cu o intenție controversată, cu cuvinte și imbrinceli, oscilant cereai termenii jocului, muștrările și panglicile roz. Pe un cer transparent ca venele de pe pieptul tău, creștai miinile pe bronzul patului într-o cameră cu miros de salcie și culoare de lemn. La toate răspundea printr-o clipă, pînă când s-au făcut mii și toate împreună, un răspuns infinit, drept, ca și creștura unghiilor tale pe brațul meu, în patul acela.

Acum să nu ascuți ce îți vorbesc, iar dacă ascuți, nu îți voi mai vorbi. Du-te să te joci altundeva. Eu sînt „pierdut”, după cum au anunțat și cotidienele și acesta e adevărul. Să ai încredere în presă. Eu nu știu să te conduc, nici să te distrug nu pot. Încă învăț litera „B” și încerc să folosesc busola. Miine, o să merg mai departe, chiar dacă știu că doare, primul căzut e mai greu, apoi se obișnuiește omul cu doi metri pătrați, doi ori doi patru, trei ori nouă douăzeci și șapte. Apa fierbe la o sută de grade, ai văzut, și-am spus că o să înveți și tu ca și ceilalți un oarecare joc. Să cauți numai acele componente organice ale căror forme ți le-am arătat să înveți cînd te topești, tu, sau metalul, fiecare cu punctul său de ardere.

Te stingi în neființa ta. La pieptănătura-ți schimbată, cauți o față nouă. La înviere nu spera. Ogorul e sterp.

Caut bucățile mele pierdute sub roțile unui camion. Delirul unui bolnav. Cuvinte incoerente, dar cu o semnificație atât de mare, de neînțeles. Zilele de luptă m-au ajuns. Mi-am pierdut toți banii mei la curse pariind pe un cal aproape mort. Se apropie sfârșitul și soluția misterului se va da cînd destinul va intra în scenă.

LEVENTIS DIMITRIOS
(anul II, Electrotehnică)

ODYSSEAS ELYTIS

Prezentare și traducere: Nikolaos Barlagiannis, Panagiotis Michas, studenți în anul pregătitor.

A debutat ca poet în 1935 în ziarele și revistele timpului, dobîndindu-și consacrarea cu amplul poem „Orientare”.

Pînă în prezent a scris peste douăsprezece cărți de poezie.

Temele frecvente ale poeziei sale sînt marea, soarele, florile, lumina; acestea îl relevă ca un poet al Mării Egee.

S-a bucurat de relații bune cu mari personalități: Breton, Eliar, Kami, Picasso, Giacconetti.

Laureat al Premiului Nobel pentru literatură în 1979.

Singur am guvernat
Singur am colonizat
Singur am îmbrățișat
Pe ogor
Am nutrit florile galbene la culoare
Am împușcat puștiul
Am spus: nu va fi rana
Și-am spus: nu va fi nedreptatea
Mina cutremurelor
Mina dușmanilor
M-au infuriat au distrus
O dată și de două ori
M-am trădat și am rămas
M-am luat și m-am cucerit
Mesagerul pe care l-am prevăzut
Singur am disperat
Singur am mușcat
Singur am pornit
Călătoria ca a trom
A fost în puterea mea de răzbunare
Să ajung mai departe cu vijelia
Am spus: numai cu sabia
Și am spus: numai cu puritatea
Prin îndărătnicia cutremurelor
Prin îndărătnicia dușmanilor
M-am întâlnit am finit
O dată și de două ori
Am întemeiat sălașurile mele
Am luat și am cununat
Grîul pe care l-am cultivat
Din volumul „Este meritoriu”

tristețea mea
părăsita lună mai
aroma ei
cu alcionii
am păstorit pe dealuri
cu culoarea roșie!
mai tare decît țipătul
ceva mai onest decît singele
mîna înfometărilor
mîna judecătorilor
au puștiit, au nimic
și de trei ori
în cîmpie singur
ca un taur singur
am răbdat singur
moartea
în cursul timpului cu dinții piatra
pentru departe
petei în văzduhuri!
oțelul și ticăloșia
și cu armele
apei reci voi învinge
minții mele voi ataca?
prin îndărătnicia înfometărilor
prin îndărătnicia judecătorilor
m-am însufleșit m-am întărit
și de trei ori
în inchipuire singur
marea singur
l-am secerat singur!

Te-am pierdut odată cu
apusul soarelui,
Am pierdut caldă privirea
și plină de iubirea ei, inima ta.
Vorbele pe care mi le spuneai
cînd am fost mic
poveștile tale cu Maria lor.
Te pierzi la infinit, te liniștești
nu poți acum să vezi lumea ta
care te-a plătit cu atita suferință.
Acum pierdut în mijlocul
oamenilor, nevaloros
acum te simt mai mult,
acum te înțeleg-acum
cînd te-am pierdut.
Imi lipsești mult
Și mai mult atunci
cînd pierd mîna ta
și sărut fruntea ta
înghețată.

Privind la sticla goală
sînt mîinile mele pline de ceva
ceva care se pierde în ascuns,
Probabil o speranță pentru încă un
vis...

Netratat romantism, împreună cu asta
fața umflată și antiestetică
care se oglindește în aburul
din urmele lăsate pe sticlă
Aburul ca și gîndurile mele.

După aceea ai stins lumina,
dar vedeam totul clar
vedeam fața mea acoperită de palmele
mele.

O, zădărnici
perspective metafizice.
Vedeam persoana mea mîine
spălată de transpirația apocalipsului
și o simțeam imponderabilă,
mîna în mîna cu „lumina”
pe care atît de mult am iubit-o mic
și am uitat-o, mare.

Răceala nopții care te înfioară
și camera cu luminări
ce te face să plîngi
gîndind la voința sterilă
și la starea jalnică a momentului
la substanțialul din existență.
Urletul meu de disperare
îți sparge urechile.
Libertatea instinctelor
la mila creației.
Ultimul fum de țigară
și creează...
creează deci pînă cînd
respiră schița.

ANASTASSIOU LOUKAS
(II Medicină generală)

CONSILIUL DE CONDUCERE:

FRANCISC ALBERT, PETRU ANDEA, VIOREL BOLDUREANU, TEODOR BULZA, GHEORGHE CRISAN, LIVIU CRISAN, GEORGE DINU, MILOȘ GEORGEVICI, MIHAIL GLAJA, NICOLAE LENGHER, ION NEAȚA, LUCIAN NEGRUȚIU, VALERIU PANASIU, MARCEL SAMANȚA, ALEXANDRU VAJDA, VALENTIN VIȘAN.

FORUM STUDENȚESC. ADRESA REDACȚIEI:

Complexul studențesc, căminul 15, camera 1, telefon 21945, sau Casa de cultură a studenților, bv. Tinereții nr. 9, camera 101, telefon 14907. Permanența la redacție, zilnic între orele 20-22 la sediul din complex. Ședințele de redacție, luni și joi, ora 20,30 la Casa de cultură a studenților.

COLECTIVUL DE REDACȚIE:

IOAN BACALETE (redactor principal), DANIEL BUMB, GHEORGHE CRISAN (redactor șef), MIHAI JUNEANU, IOAN MORAR, NICOLAE OANĂ, LIA PETRIC, ȘTEFAN POPA, MARCEL SAMANȚA (redactor șef adjunct), GHEORGHE SECHEȘAN, RADU TODORAN, DANIEL VIGHI, VALENTIN VIȘAN (redactor șef adjunct). Fotografii de IOSIF BERWANGER, CONSTANTIN DUMA și MICHAEL KOZAR.